

SKAUTING 6

Z OBSAHU:

DEN
SESTERSTVÍ
str. 4-7

ROVERSKÉ
TAJEMNOSTI
str. 9

ZAJÍMAVOSTI
ZE ZAHRANIČÍ
str. 16-19

PRÍLOHA:
JUNAK HLÁSÍ č. 18

ÚNOR 1993
ROČNÍK 31

OBSAH

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Poselství WAGGGS k 22. únoru 1993	3
Slovo náčelní	3
Historie	4-6
Skauské kalendárium UNOR - BŘEZEN	
Historie dívčího skautingu	
Dne sesterství	7-8
Co nenajdete ani v mezinárodní příručce	
Bermudský trojúhelník	
Kviz ke Dni sesterství	
R&R	9
Roverské kmenové tajemnosti	
Bedna nápadů pro R&R	
Je cosi shnilého...	
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Mezinárodní hymna skautek	
Angličtina pro skauty	
Sypejte skautkám	
Pomáhejte ptákům v zimě	
Vlčata a světlušky	12
Včielky	
Zažiháme svíčky	
Skauti chrání vlčata	
Strana pro OS	13
Co učiní oldskauti pro sebe a pro hnutí?	
Co dělají oldskautské kluby vašeho střediska?	
Diskuse - Názory - Kritika	14-15
7. České jamboree?	
"Rozčilení není program" (TGM)	
Stále o slibu?	
Z dopisů	15
Poradí nám někdo?	
Mezinárodní výchova pro mír	16
Šedesátiny "Naší chaty"	16
Kousek exilové historie	17
Odpovědi na kvíz ze strany 7	
Skautky v USA	18
Zahraniční nositelky "Zlaté lilie v trojístku"	18
Cigogne	19
Zprávy, inzerce	19

Fotografie na obálce: Anna Cuhrová (1. a 4. strana)

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

Velikonoční náměty
SOS vesničky
Oddílové a střediskové časopisy

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu
vydává Junácká edice pro Český a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava - Michala Ročmanová
redakční rada:

Jozef Boško	Eduard Pachman
Jiří Čejka	Jaroslava Pešková
Zdeněk Hájek	Tomáš Řehák
Milan Husák	Vlasta Šebestová
Nora Janotová	Ondřej Vanke
Vladimír Kopřiva	Jiří Zachariáš
Iva Macková	Jiří Zajíc
Michal Neděla	

Adresa redakce:
Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1
Cena výtisku 6,- Kčs
Předplatné na celý rok včetně poštovního 65,- Kčs
Bankovní spojení: ČS Praha 1, č. ú. 5013050-018/0800
Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou
pošt - Střední Čechy v Praze, č.j. P/FiS-1865/1992
ZASLANÉ RUKOPIŠY, KRESBY A FOTOGRAFIE SE ARCHI-
VUJÍ A VRACEJÍ SE NA VYŽÁDÁNÍ ODESILATELE.
Uzávěrka 6. čísla byla 18.1.93
Termín pro odevzdání příspěvků do 8. čísla: 1. 3. 93
UZÁVĚRKA 8. ČÍSLA: 15. 3. 1993

BUDE...

Na oslavu Dne sesterství do Prahy Vás zve sestra Sojka - bližší najdete na str. 6-7.

Kdo se chce pobavit, necht' přijede 20. února 1993 na COUNTRY SHOU do Horních Bečovic. Připraven je country bál. Na Vaši účast se těší RS kmen Vlci.

Srdečně Vás zveme na svoji již 4. skautskou výstavu o tom, jak probíhá skautský rok. Hlavní téma výstavy však je **NAŠE HOBBY - SBĚRATELSTVÍ** (známky, odznaky, mince, pohledy, etikety atd.). Výstava se koná od 20. do 28. března 1993 v klubovně Na dolinách 31, Praha 4 (metro C Pražského povstání). Těšíme se na Vaši návštěvu.

34. středisko Ostříž

JAK SE PŘIHLÁSIT NA LESNÍ ŠKOLU a kterou si vybrat? Čtěte přílohu Junák hlásí!

Redakce Skautingu děkuje všem příznivcům, přispěvatelům a dopisovatelům za novoroční přání.

Dne 16.-18.4. 1993 pořádá RS kmen Vlci písničkový festival "Podřípský tulák" v Horních Bečovicích. Zpívá se ve dvou kategoriích 0-14 let, 15 a výše. Zúčastnit se mohou: jednotlivci - 1 písničku dvojice - max. 2 písničky skupiny - max. 2 písničky Zpěv možný čistý i falešný! Ubytovaní zajištěno! Informace a závazné přihlášky do konce března 1993 na této adrese:

Pavel "Sámo" Chalupka
tel. 0411/3164
Přemyslova 837
413 01 Roudnice n/L

Jestliže rádi sportujete, tak přijďte v termínu od 4.-6.6.1993 do Horních Bečovic. RS kmen Vlci a 1. oddíl skautů z Roudnice n/L zde pořádá **Mistrovství České republiky ringa** do 14 let a turnaj ringa pro RS. Ubytovaní zajištěno! Informace a závazné přihlášky do 23. 5. 1993 na výše uvedenou adresu.

UPOZORNĚNÍ

Cyklos přednášek pro R&R Vývoj české kultury z důvodů pololetních a jarních prázdnin se v únoru a březnu přesouvá na tyto termíny: 8. a 22. 2., 8., 15. a 29.3., vždy od 18.00 na Albertově v Praze 2 v poslu-
chárně rehabilitační kliniky.

Už jste si předplatili 36. ročník SKAUTA-Junáka? Stále nám chybí několik tisíc předplatitelů. Jsou velká střediska, kde si magazín předplatili jen ve dvou třech výtiscích. Snad, aby se neřeklo. V jiných dokázali získat i desetinásobek tohoto počtu. Především těm děkujeme, především jejich zásluhou bude moci Magazín SKAUT-Junák vycházet za přijatelnou cenu. První číslo se mělo objevit v lednu, vyjde však nejdříve v druhé polovině března, přestože je už dlouho připraveno do tisku. Redakce se v průběhu února obrátí na všechna střediska Junáka s možností zjednodušeného způsobu předplatného. Podří-li se získat těch několik tisíc dalších čtenářů, bude stanoven náklad a po prvním čísle bude každý měsíc následovat další.

ČÍSLO KONTA
CSPO P1
5029052-018/0800

Kresba Miroslav
Schönberg

Vážení čtenáři!

Je nám líto, ale základy dělat neumíme. A proto Vám musíme oznámit smutnou zprávu: vzhledem ke zdražení papíru, polygrafických služeb i poštovního nevystačí Vaše původní předplatné časopisu Skauting dál než do 8. čísla. Tato situace se řeší a s výsledky budete seznámeni v příštím čísle. Vaše redakce

Poselství WAGGGS k 22. únoru 1993 - Pracujeme pro budoucnost

Divčí skauting připravuje budoucnost na pevných základech minulosti. Jako hnutí se musíme svědomitě snažit pracovat pro budoucnost, budoucnost takovou, jakou si přejeme. To znamená identifikovat výsledky a vyhodnotit úskalí i možnosti, hledat cesty, jak problémům předcházet nebo jak je zvládnout, ujasnit si postup. Toto vše vyžaduje naši aktivitu. Chceme pracovat pro mírovou budoucnost; chceme dát základy budoucnosti, kde z dívek a mladých žen porostou zodpovědné světoobčanky na zdravé planetě.

Ve věřte dneška se snadno ztrácí představa zítřka. A tak všechny po celém světě se o našem svátku - 22. února 1993 - na minutu zastavte a přemýšlejte, jak každá z nás svou práci v dívčím skautingu můžeme pomoci vytvořit lepší budoucnost. Znásobte individuální závazky osmimiliónkrát a spatříte šťastnou budoucnost, které společně dosáhneme. I váš osobní podíl je třeba.

Jste tím povinovány naším nadšeným zakladatelům, jsme tím povinovány jedna druhé a - co je nejdůležitější - jsme tím povinovány dívkám a mladým ženám zítřka.

Prožijte šťastně "Den sesterství" a nezapomeňte, že jste se zavázaly pracovat pro lepší příští.

Barbara G. Hayes, O.C.
předsedkyně světového výboru

Jan Holt
ředitelka Světové kanceláře

SLOVO NÁČELNÍ

Milé sestry, vážení bratři,

22. únor je v dívčím skautingu věnován "zamyšlení". Nejde jen o to vzpomenout zakladatelů, těch, kdo v jednotlivých zemích věnovali skautské myšleně celý život, i těch, kteří byli pro obhajobu skautských ideálů pronásledováni. Je třeba znovu a znovu se zamýšlet nad tím, čím nám je skauting v dnešním rozbořeném světě a jaký má smysl pro budoucí generace.

Skaut je ten, kdo hledá cestu. Od počátku století to znamenalo hledat cestu v bouřlivém čase dějin. Konec století znamená dovršení změn, jejichž důsledky jsme neočekávali a nepředvíдали. Cesta civilizace vedla od pronikání do hlubin země a moří, k pronikání do nitra atomu. K přírodě tak dnes pro člověka patří nejen stromy a květiny, ale i dění v makrosvětě a mikrosvětě. To vše je prostředím, v němž člověk hledá a je stále na cestě. Musí zmapovat všechny dosavadní výpravy, jejich milníky a zvážit dosavadní výsledky a nové možnosti.

Svět, ve kterém žijeme, je nejen světem objevů, ale i vyrabované přírody, nejen bohaté kultury, ale i světem devastované "duševní krajiny našeho žití..." (J. Seifert).

Proto nestačí jen se navzájem poznávat, myslet na sebe, posílat si dárky a pozdravy. Je třeba, aby dnešní generace mužů i žen v celém světě dovedly pochopit východiska bližního, naslouchat mu, i když nemyslí stejně jako my.

Je třeba spolu s druhými hledat rozmanité přístupové cesty k vlastnímu společnému řešení problémů. Musíme ve chvílích, kdy lidstvo ztrácí cestu a utápí se v konfrontacích, usilovat o porozumění složitostem světa, ve kterém žijeme. Jen tak budeme moci moudře jednat.

Nesmíme zapomenout, že své místo musíme hledat vždy znovu; nikdy neznáme všechny podmínky a přesto musíme rozhodovat a nést odpovědnost ve stále se měnících situacích.

Na cestě za lidskou důstojností nelze nikdy z uspokojením zůstat stát. Je nekonečná. Nelze se na ni vydat s uchvatitelskou touhou, "důstojné místo" člověka je jediným bodem na mapě světa, který nelze ovládnout mocenskými prostředky.

Podmínkou dosažení cíle je důvěra v sebe i v druhé bez ohledu na věk, národnost či pohlaví, víra v pochopitelnost obzoru, který nás jako jednotlivce přesahuje a díky němuž se je možno orientovat ve zmátlacích světa. V neposlední řadě je podmínkou dosažení cíle schopnost a připravenost převzít odpovědnost nejen za sebe, ale za důstojný život budoucích generací.

Jarka Pešková

Vážení čtenáři,

jak jistě víte, v prosinci loňského roku bylo ukončeno 22. číslem vydávání časopisu Junák v Mladé frontě. Redaktoři časopisu s výjimkou vedoucího redaktora přecházejí od 1. 3. 1993 do Junácké edice, která začíná vydávat nástupnický časopis SKAUT-Junák.

Protože se bývalý vedoucí redaktor Libor Holman rozhodl vypořádat po svém s Junáckou edicí, a protože nás žádáte o vysvětlení, co se vlastně stalo, oznamujeme Vám, že Skauting číslo 7 bude na Vaše dotazy reagovat.

Milan Husák

V sobotu 9.1. 1993 v 8.00 vyrazil na svoji cestu konvoj s humanitární pomocí strádajícím lidem v bývalé Jugoslávii. Cílem konvoje, který tvořily dva kamióny a doprovodné vozítko, všemi s láskou nazývané Bílá rakev, bylo město Vinckovi ve východní Slavonii. Trasa konvoje vedla přes československou hranici u Lanžhota a maďarsko-slovenský přechod Rajka dál na Győr, Szekszard a Pécz. Chorvatské hranice jsme překročili u Harkány. Cesta nepostrádala napětí, dvakrát jsme v mlze málem vjeli do srbských pozic, dostali jsme se přímo až na frontu, v noci jsme jeli bez světla, protože nefungovala, a ve dne bez ostříkovačů, protože neexistovaly. K dovršení všeho nám nakonec odešla i převodovka.

Celkově bylo najeto bezmála 2 000 km. Část pomoci tvořené 30 tunami oblečení a 12 tuna-

mi potravin v hodnotě asi 210 000,- jsme věnovali prostřednictvím Českého a Chorvatského červeného kříže místnímu uprchlickému táboru, část dostala místní skautská organizace.

Naše pomoc, dopravená do Vinckovi právě v době těžkých mrazů, byla zástupci těchto organizací velice kladně přijata.

Paľ

Sestry, které prejavili zájem o obozňák DKR "Bud' pripravená", môžu si ho objednať na dole uvedenej adrese, keď napíšu: Objednávam odobranie obozňáka DKR "Bud' pripravená" na r. 1993 po 1 (viac) ks na adresu: meno, priezvisko, ulica, č. d., PSČ a miesto (paličkovým písmom) a prílohou ústňozok o zaplacení obozňáka ročne Kčs 40.-, 1 ks 5.- + 3.-Kčs poštovné).

Adresa: Nora Janotová, Kyčerského 3, 811 05 Bratislava

Už na 5. skautský snem priniesli skautky zo Žiliny kazetu s 50-imi skautskými pesničkami, nahratú v Žiline. Pre veľký záujem uverejňujeme tento oznam: Kazetu si môžete objednať na dobierku na adresu: Mária Šuteková, Beřinská 1/69, 010 08 Žilina.

Cena: 60,- až 70,- Kčs podľa druhu kazety. Prípadne si môžete poslať vlastnú čistú kazetu.

94. brněnský oddíl Junáků děkuje skautskému středisku Jasan z Plané u Mariánských Lázní a jmenovitě br. Ing. Miloslavu Šmidovi - Pedroví za zapůjčení srubové základny u Pístitova v době vánočních prázdnin. Přestože sněhu na lyže nebylo mnoho, prožili jsme v nádherné krajině Slavkovského lesa hezký týden.

93. oddíl vodních skautů a skauetek DELFÍNI z Plzně vyhlásil předvánoční sbírku hraček pro děti jugoslávských uprchlíků jako vánoční dobrý skutek. Prostřednictvím okresního výboru ČSČK v Klatovech byl pak navázán kontakt s ředitelstvem uprchlického tábora v Nýrsku, kde žije asi 150 dětí z Bosny a Hercegoviny. Oddíl se v předvánočním týdnu na družinových i oddílových setkáních věnoval návštěvnickým národním a skautským písním a v sobotu vyrazil oddíl vlakem do Nýrska. Hračky jsme rozložili na stůl a vzhledem k velkému počtu dětí jsme program opakovali v několika variantách na pěti ubytovacích blocích. Zpěv jsme kombinovali s hrami, které napřed vždy předvedli členové oddílu a pak se promísili s dětmi z tábora. Ty nám na oplátku zpívaly své národní písně. Domluvili jsme se, že zjara uvítáme v Plzni v naší klubovně při dalším společném zápolení asi 40 dětí, které budou mít chuť nás navštívit. Řada dětí i s rodiči se přišla rozloučit. Sblížili se děti zcela odlišných vyznání. Všichni byli "dobré vůle" a nebyl nikdo, kdo by je rozděloval.

Plzeňský deník 30. prosince 1992

VŠECHNY ČTENÁŘE upozorňujeme, že vzhledem k velkému množství diskusních příspěvků je třeba OMEZIT JEJICH MAXIMÁLNÍ ROZSAH NA 2 STRANY NORMALIZOVANÉHO STROJOPISU (30 řádek, 60 úhozů).

red.

ZAKLADATELKY NAŠEHO DÍVČÍHO SKAUTINGU

PhDr. Anna BERKOVCOVÁ
inspektorka hospodářských škol, zakladatelka dívčího skautingu u nás

Bronislava HERBENOVÁ
spisovatelka a předsedkyně výkonného výboru dívčího skautingu

Emilie MILČICOVÁ
profesorka, náčelní skautek

...Od podzimu 1914 až do jara 1915 konaly jsme v malém kroužku několika vysokoškolských studentek pilné a radostné přípravy k svému prvnímu "vystoupení". Zkušební skauti uspořádali nám kurs pro výcvik vůdkyň, prof. Svojsík zasvěcoval nás na výletech do všech skautských dovedností, jeho Základy junáctví byly naší téměř denní četbou - a takto připraveny odhodlaly jsme se k účasti na jarních slavnostech skautských v Klamovce 1915. Zrobily jsme si první dívčí stan, oblékly se po prvé do zelených skautských halenek a trpělivě zodpovídaly dotazy návštěvníků tábora. Že jsme musely, nechtíce, zaslechnouti mnoho - více méně - nevptýných poznámek, netřeba se zmiňovati. Řada rodičů přihlásila však ihned své dcery do našeho prvního oddílu a k prázdninovému táboření...

...Mnohé z prvních zkušeností byly by cenným příspěvkem pro historii dívčího skautingu. Jak např. došlo k táboření v Drtinové kraji a po nás teprve se tam začaly rozjíjeti i tábory chlapecké; jak jsme první noci "tábořily" na seníku babičky-převoznice, než nám počasí dovolilo sroubiti podsady; jak jsem si měla opatřiti střelnou zbraň, naši nejvyšší skautské hlavě k vůli (která potichu řečeno, se o nás venku tábořící skautky trochu bála), a jak já, nestřelec, koupila jsem si zrádně jenom - zbrojní pas na uspokojení svého svědomí; přes to byl náš oddíl přece vyzbrojen zbraní užitečnou: jakýmsi tureckým handžárem, jež přinesla do tábora naše bulharská Češka...

Ze vzpomínek Anny Berkovcové, Skaut-Junák, 1925

SKAUTSKÉ KALENDÁRIUM ÚNOR - BŘEZEN

- 16.2.1937 - lyžařské závody o skautské mistrovství Slovenska v Lučíně v Popradu
- 18.2.1947 - I. reprezentační ples Junáka ve všech sálech Obecního domu v Praze
- 19.2.1915 - Výroční valná hromada spolku Junák - český skaut v zasedací síni Umělecké besedy v Praze
- 20.2.1919 - ustavení prvního kmene skautů socialistů v Praze-Karlíně
- 21.2.1928 - na schůzi náčelnictva SJS RČS bylo schváleno zavedení malých skautských odznaků na občanský oděv a dosavadní (větší) se přestěhovaly na kloubouk
- 22.2.1857 - se narodil Robert Baden-Powell, zakladatel skautingu a světový náčelník skautů
- 22.2.1889 - se narodila Olave St. Clair Soames, provdaná Baden-Powellová, manželka R.B.P., světová náčelní skautek
- 22.2.1927 - slavnostní večer s proslavem B. Herbenové - první oslava mezinárodního svátku skautek Thinking Day - Dne přemýšlení (Dne sesterství, Dne díků) u nás
- 22.2.1969 - udělení prvních pěti řádů Stříbrného trojlístku
- 23.2.1918 - ustavující schůze dívčího odboru spolku Junák - český skaut
- 23.2.1929 - otevření paláce a kina Skaut ve Vodičkově ulici č. 6, Praha II
- 23.2.1930 - prezidentu Osvoboditelovi TGM, protektoru Svazu JS RČS bylo uděleno vyznamenání Stříbrného vlka - oznámeno na sněmu ve dvoraně paláce Skaut v Praze
- 24.2.1918 - Bronislava Herbenová zvolena předsedkyní dívčího odboru Junáka - českého skauta

- 26.2.1928 - na valném sjezdu přijata sekce slovenských katolických skautů do Svazu JS RČS
- 27.2.1938 - prezident republiky Dr. Edvard Beneš novým protektorem Svazu JS RČS
- 28.-29.2.1948 - plánovaný termín III. junáckého sněmu ve Zlíně, který byl na poslední chvíli odvolán
- 1.3.1919 - založen Hlavní stan vodních skautů (HSVS)
- 1.3.1922 - Obec Čsl. Baden-Powellových skautů, Čsl. Obec Psohlavců a Spojené sbory junáků skautů vstupují do Svazu JS RČS
- 2.3.1926 - židovští skauti na Slovensku vstupují do Svazu JS RČS
- 3.3.1922 - náčelnictvo Svazu JS RČS zřídilo funkci zahraničního sekretáře. Prvním byl jmenován F. A. Elstner
- 4.3.1923 - otevřena první skautská výstava na Slovensku v Banské Bystrici (okres Zvolen - Lučenec)
- 7.3.1850 - se narodil TGM - první prezident ČSR a protektor Svazu JS RČS
- 9.3.1899 - se narodila PhDr. Míra Mladějovská, vědecká pracovnice, jedna z předních postav českého dívčího skautingu
- 10.3.1947 - pomoc bratislavských junáků a skautek při zátopách na Petržalce a v okolí Bratislavy
- 11.3.1938 - náčelnictvo Svazu ustavuje Technický odbor vodních skautů, pozdější hlavní kapitanát VS
- 12.3.1916 - divadelní akademie 2. pražského oddílu na Letné (Charvát, Rössler, Bursík, Slánský, Filip, Farka, Brada, Jarešová)
- 12.3.1939 - Dr. Rudolf Plajner jmenován náčelníkem Junáka výnosem ministerstva vnitra
- 14.3.1970 - ustavující schůze Svojsíkova oddílu v kulturním domě Mars v Praze-Strašnicích.
- 14.3.1965 - zemřel Jaroslav Novák - Brafka, spisovatel, šéfredaktor Junáka, vůdce Pražské pětky

Ze skautského kalendária br. Punčocháře vybral a doplnil - Windy

Opravte si prosím překlep v kalendáriu v čísle 4 - 1.1.1988 bylo zahájeno XVI. světové jamboree v Austrálii.

První skautky, které v roce 1909 objevil lord PB mezi chlapci na skautském sjezdu v Crystal Palace Rally. Kromě kalhot měly všechno vybavení jako skauti.

Paní Olave B.P. se ihned po sňatku v roce 1912 zapojila do skautské práce a její obliba stoupala tak, že byla v roce 1918 zvolena náčelní a poctěna řádem Silver Fish.

Roku 1920 se Olave stala SVĚTOVOU NÁČELNÍ - další náčelní již nikdy nemá být zvolena.

První slibový odznak BP skautek.

Agnes Baden-Powell, sestra náčelníka, již v roce 1910 světil výchovu dívek, později sama sebe nazývala "skautskou babičkou".

Název Poupata se moc neujal a tak se zrodili Šolci - Brownies. Modrá uniforma byla změněna na hnědou.

Skautky na táboře.

1910 ... AND THEN?

Sestaveno z publikace 1910...AND THEN? a brief history of the Girl Guides Association, London 1990.

Slibový odznak Rosebuds.

První organizace pro mladší děvčátka vznikla r. 1914 - jmenovaly se Rosebuds - Růžová poupata.

Křehkost a jemnost ženskosti je obsažena v názvech prvních dívčích družin. Představily se s nimi první veřejnosti v roce 1915 na pražské Klamovce. Říkaly si Sasanky a Vičí máky. Po chlapáckých Bobrech, Kamzících a Jelenech jakoby vás lehce pohladila ruka jamních dnů a teply letní vítr.

PŘÁNÍ

Tu vzpomínám jemnost, dojmavě zachycenou na prastarých fotografiích ve tvářích našich prvních skautek, s dnes trochu sméšnými klobouky na hlavách, zaznamenanou v jejich denících psaných drobným písmem, to vědomí svého ženského postavení a poslání, ty nyní ztracené vlastnosti žen a dívek je nutno povolal nazpět do života. Vzkřísit je, vrátit jim původní smysl.

Trojlístek, symbol dívčího skautingu, je v kruhu, který představuje rodinu, společenství a závazek skautek tento kruh pevně držet. Plamen pod trojlístkem má opět vztah k rodině a pospolitosti. Je oh-

něm hořícím v krbu, vydávajícím světlo a teplo. Ohněm, jenž dovede zahřát, usušit a zajistit teplé jídlo. Je velkým uměním oheň v krbu dnešní rodiny udržet. Skautky by to měly dokázat. Ty první, naše, to bezpochyby uměly.

Více než dvacetiletá historie dívčího skautingu za první republiky svědčí o tom, že dokázaly i dobře skautovat. Mnohé z nich neprestaly ani za fašistické okupace. Řada dívčích oddílů pracovala v Klubu českých turistů. Nový rozmach činnosti našich sester přinesl rok 1945. Desítky z nich pochopily, že jejich místo, po únoru 1948, je v aktivní resistenci proti totalitnímu režimu. Za všechny připomínám skautskou a lidskou legendu věznic a lágrů padesátých let sestru Dagmar Skálovou. Chlapecký skauting byl zvláštními znaky a projevy dívčího skautingu poznamenán. Především tím, že chtěl být lepší a lepší. Chtěl být v očích dívek, i opravdově, vrcholový. A dívky tenkrát věděly, že muže k ušlechtilým činům nepřiměje žena Rambo.

Americký dramatik Woody Allen nechává ve své nádherné komedii, která je pro česká jeviště přeložena pod názvem Tenhleten Menheten, vystupovat trojici nímě potrhlych soukromých detektivů. Jeden z nich je žena. Oblečena do mužských šatů, snaží se v každém ohledu počínat si jako muž. Jako hodně drsný americký supermuž. Domnívá se, že její spolupracovníci o tom, že je žena, nemají ani páru, abych užil stylového výrazu. Nejen však, že to vědí, také tím upřímně trpí.

Na závěr, když už nic (právě kvůli její nesmyslné proměně za muže) normálně nefunguje, zoufale ji prosí: "Šéfe, prosíme vás, buďte zase ženská. Veďte nás, ale jako ženská, probiha, šéfe, jako ženská! My chceme být zase trochu hrdí a chceme vás chránit."

Dovolím si, na závěr, popřát nám všem, aby sestřičky měly sílu, jemnost a ženskost těch prvních skautek, aby neopouštěly nádherný význam Trojlístku v kruhu.

Pedro

Převzato z časopisu ČIN 1992, úryvek

VZKAZ SESTRÁM K 22. 2.

Silnější pohlaví je slabší než slabší pro svou slabost pro slabší.

Jiří Navrátil, starosta Junáka
(z projevu na VI. sněmu)

Všetkým sestrám z Čiech, Moravy a Slezka,
vefa lásky, štastia a radosti v osobnom i skautskom živote prajú a i touto cestou posielajú do nového roku
Vaše sestry zo Slovenska
za DKR Jaja - Jana Jablonská
náčelní slovenských skautek

Pozdrav skautky z Ghany

Drahé české skautky, jsem skautka z Ghany, která přijela do Naší chaty na oslavu jejího šedesátiletí. Opravdu se mi tu líbí a přeji vám, abyste sem někdy přijely, jestliže jste tu ještě nebyly. Ráda bych vám řekla několik slov. Dodržujte skautský zákon i heslo "Buď připraven" vždy a všude. Stanete se tak dobrými skautkami, na něž bude Vaše země i svět hrdý.

Tento úkol není příliš snadný, ale když jej budete soustavně plnit, jistě se vám vaše plány zdaří.

Zdraví vás

Catherine Amegatcher, Ghana

Z německého humoru

OSLAVA DNE SESTERSTVÍ

Zveme oddíly, střediska i skautské jednotlivce k oslavě Dne sesterství, kterou uskutečníme při ekumenické bohoslužbě v sobotu, dne 20.2.1993 ve 14,30 hod. v kostele Panny Marie Vítězné - u Pražského Jezulátka v Praze, na Malé Straně. Účast přislíbili bratři Rejchrt, Lobkowicz a Matyáš se sestrou Kaňákovou. V kostele provedeme finanční sbírku na dobročinné účely. Po bohoslužbě bude následovat kulturní program s minipohoštěním v aule Tyršova domu, kde si zazpíváme a promítneme skautské filmy, mj. Návštěva Lady BP v Praze a světové Jamboree ve Francii 1947.

Přijďte i se svými družinovými i oddílovými vlajkami a v krojích (což znamená teplé oblečení pod i na košili a hlavně teplé obutí! Tuto "malíčkovost" prosím, aby vedoucí zvlášť zdůraznili, protože děti jsou stále zvyklé, pod pojmem "kroj" za-

tvrzele chodit pouze v košili i v zimě, do kostela i na ulici). Kytary a jiné hudební nástroje, jakož i krabičku s malým občerstvením pro ostatní s díky vítám.

Oslavu ukončíme asi do 19 hod.

Naučte se zpívat mezinárodní hymnu skautek (Sibelius - Hodek), kterou bohoslužbu v kostele vždy ukončíme. Máte-li možnost, vezmě si zpěvníčky Magnificat nebo Cantate.

Ke světlůškám i skautkám mám každoroční prosbu: nezapomeňte na tradiční dáreček pro své starší předchůdkyně - "skautky v penzi". Pozvěte právě tyto naše starší sestry a udělte jim radost, že na ně nezapomínáme.

Sestry a bratři mimopražští, máte-li zájem o ubytování, obratem zavolejte ses. Sojce na adr. Jitka Duchoňová, Karlínské nám.10 186 00 Praha 8 - tel. 235 66 33 - byt večer. Upřímně se na vás těšíme

Sojka

BERMUDSKÝ TROJÚHELNÍK

Jsmo ztraceni v prostoru rodiny, zaměstnání, oddílu. Zmítáme se ve víru chtění, povinností, poslání. Někdy až příliš pozdě hledáme z bludného kruhu cestičku ke světlu, k míru duše, k uspokojení. Nahromaděné problémy nám zatemňují mysl a nenalézáme trpělivost ani pro své nejbližší, ani pro světlušky a skautky. Narůstá v nás vnitřní tlak, který se tak snadno přenáší do tázavých očí dětí.

Chceme všechno stihnout, nechceme se ničeho vzdát. A vlastně čeho se máme vzdát a proč? Chceme být nezávislé, soběstačné, aktivní, u všeho být a všechno zvládnout. Daří se nám to. Přijde však nová povinnost v práci, nemoc dítěte, selhání rádkyně, problémy s tábořištěm. Čas se nenatahuje, stále stejně nám odměňuje dvacet čtyři hodiny na práci i odpočinek a my se ocitáme v té bezvýhodné mlze. Ta nás alespoň přinutí k sebezáchovnému hledání cesty. Horší je, že často zavčas nevidíme, že naše vlastní děti nás už po tolikáté marně očekávají doma, že domov vychládá, ztrácí jistotu, vazby ochabují. Neposloucháme sdělení a přání dcerek a synků, zbývají nám síly jen na to, abychom jim život organizovaly. Naše náruč není otevřená pro schoulení, polaskání, utření slz, povzbuzení - vždyť máme tolik důležitých povinností. Ano, ale naše vlastní děti jen jednou budou žít svůj vlastní vývoj od narození do okamžiku, kdy se postaví na vlastní nohy. Některou svou nepřítomnost, hlavně vnitřní nepřítomnost, nemůžeme později ničím nahradit. Rodina vyžaduje účast, pozornost, svůj klidný tok času, o který ji často okrádáme.

Budme připraveny zvažovat své schopnosti a síly, hledáme zavčas své zástupkyně, abychom byly schopny plně žít údolí své vlastní rodiny. Odsoouváním na druhou či ještě další kolej prohráváme jednu ze svých nejloubežji zakotvených odpovědností a s ní i obecně citlivost k životu. Pomozme vyvést rodinný život z krize, dát mu hlubší náplň vytvořením citového, myšlenkového a mravního prostředí, kde se život našich dětí chrání, rozvíjí, utváří. Příliš často cítíme rodinu jako brzdu, pokusme se tedy o trochu hrstky na ni. Budme těmi matkami, jejichž děti přicházejí do oddílů jako osobnosti vyrovnané, sebejisté, zvědavé, bez vnitřního rozechvění a tápání. Přenášejme své vyšší cíle i do svých rodin.

Světlu, který dnes hledá nová východiska ze své zmatanosti v problémech ekologických, nacionálních, v nárůstu hrubosti a násilí, můžeme podat pomocnou ruku péčí o domov. Nejistota, rozpaky, tápání moderního člověka pramení ze "ztráty vědomí míry a z oslabeného domova" (Patočka), který se stal provizoriem.

Nechť jsme mermomocí zvládnou vše v jeden čas. Rozhodly-li jsme se založit rodinu, najdeme pro ni čas, myšlenky i cit. Respektujeme to, co je důležitější v jednotlivých údobích života. Neloučíme se tím s prací pro skauting, jen budeme hledat méně náročnou roli a vracet se s novou životní zkušeností.

Snažme se, aby naše rozhodnutí neztrácela cit pro míru, pak s lehkostí přelétne i ty nejhlubší propasti, nepřehlédne a zrádné končiny lidských bermudských trojúhelníků.

Jana Pfeifferová

22. ÚNOR 1993

Kviz ke Dni sesterství

Začaly jste plánovat oslavu nebo teprve o ní přemýšlíte? Zanedlouho budete vysvětlovat novým dívkám a připomínat ostatním, co to je Den sesterství. Tak kolik toho víte o světovém dívčím skautingu a jeho historii? Dejte se do kvízu. Nedostanete špatné známky, ani žádné ceny - ale Vaše skautky se vás mohou zeptat na mnoho podobných otázek a není nadto "být připravena".

1. Kolik národních organizací je ve WAGGGS?
2. Co znamená zkratka WAGGGS?
3. Jaké bylo původní jméno dané WAGGGS Olave B.P., když ho vytvářela v r. 1919?
4. Kdy byla Olave B.P. jmenována světovou náčelní?
5. Kdy byla oficiálně otevřena Our Chalet?
6. Co musí být vtěleno do znaku každé národní organizace, která je členem WAGGGS?
7. Jak často se koná Světová konference a kde?
8. Jak se jmenují čtyři světová centra?
9. Umiš vyjmenovat tři oficiální jazyky WAGGGS?
10. Co znamená světový odznak a kdo ho smí nosit?
11. Kdo smí pobývat ve světových centrech?
12. Proč byl 22. únor zvolen jako Den sesterství?
13. K čemu jsou určeny peníze věnované na fond Dne sesterství?
14. Kdy se začal užívat znak Dne sesterství?
15. Co znamená znak Dne sesterství?

Odpovědi hledejte na straně 17

Co nenajdete ani v mezinárodní příručce

Po léta se skautkám po celém světě vysvětluje, že "Thinking Day" - u nás pojmenovaný "Den sesterství" - vznikl z podnětu francouzské delegátky na konferenci v USA v r. 1926. Její návrh, aby se společně narozeniny manželů Baden-Powellových staly mezinárodním svátkem, vzbudil nadšený souhlas.

Naše zástupkyně na této konferenci, Lída Sobotková-Machová jméno této delegátky v článku ve "Vůdci" uvedla: Návrh podala Mlle Mouchon. Kdo byla Made-moiselle Mouchon? Anglické i francouzské skautky oslovují své zpravodajky příměním spojeným se slovem slečna nebo paní. Křestní jméno zde chybí.

Měla jsem tu možnost se s Mlle Mouchon dvakrát setkat - v r. 1937, a pak v roce 1945, kdy se mi "zpovídala" z pocitu hanby, kterou pociťovala většina Francouzek po uzavření mnichovské dohody. Pro příští kronikářky nebo kronikáře tedy přidávám informaci Madame Lavoine, bývalé náčelní francouzských skautek: Violette Mouchon byla v r. 1926 zpravodajkou pro oblast Seine. Později se stala místonáčelní francouzských skautek (Eclaireuses). VI.

DEN SESTERSTVÍ

Ze světa

"Kanadské skautky zakládají fond "Bondar" na počest Dr. Roberty Bondarové, první kanadské astronautky. Stipendia jsou určena dívkám 3. nebo 4. ročníku vysoké školy, které studují matematiku, přírodní vědy nebo technologii. Podmínkou je, aby žadatelka byla nějak zapojena ve skautském hnutí."

Mnoho z vás zná jméno Dr. Roberty Bondarové, která byla v r. 1983 vybrána jako jedna ze šesti kanadských astronautů. Dr. Bondarová byla šotkem, skautkou, ranger. Dnes je čestnou členkou kanadské organizace.

Když vzlétla 22. ledna 1992 do vesmíru, opustila Zemi zároveň s ní i světová vlajka skautek. Dr. Bondarová si vzala s sebou také krabičku "skautských" bonbónů, píseň napsanou jednou vůdkyní a nazpívanou šotky a skautkami a zlaté vyšívané emblém skautek. Vlasta Macková

Pozdrav do Chesterfieldu

(ku Dňu sesterstva)

Olave, děvčátko z Anglie, posílel pozdrav Tvoje domovine. Chcela by som poznať ten tichý kraj, kde harmónia lásky a krás dopriala dievcenskej duši milovať všetko, čo súvisí so životom. Osud Ti doprial stretnúť veľkého človeka a byť mu životnou družkou i spoločničkou. Chcela by som mať Tvoju silu premeniť sny na skutočnosť. Celý svet v tento deň oslavuje Tvoje meno. Som šťastná, môžem Ťa nazvať svojou sestrou.

JaJa

Existujú maličkosti, ktoré rozhodujú o živote, maličkosti, ktoré podceníme, mávame nad nimi rukou, zapomeneme na ne - a náhle se celý dŕmslný plán zhroúti. V ľudskom živote i v živote oddilu nepřivola žádná lítost jednu ztracený okamžik zpátky a co jsme proměškali či pokazili jen obtížně a s mnohem větším úsilím napravujeme. Sledujeme, co o tom píše Stefan Zweig v jedné z historických miniatur v knize Hvězdné hodiny lidstva (zkráceno a upraveno).

Kerkaporta aneb zapomenutá maličkost

Bylo to 29. května 1453, Cařihrad je neprodyšně obklopen Turky a existence slavné Byzantské říše visí na tenkém vlásku. Valí se jeden útok za druhým a vše rozhodne jedna drobná příhoda. Stalo se cosi pravdě zcela nepodobného. Jedním z mnoha průlomů ve vnějším opevnění proniklo daleko od místa vlastního útoku několik Turků. Neodváží se přímo proti hlavní zdi. Ale jak zvědavě a bez cíle bloumají mezi první a druhou zdí města, shledají, že jedna z malých bran vnitřní hradby, zvaná Kerkaporta, zůstala nepochopitelným opomenutím otevřena. Jsou to jen taková malá dvířka, určená v dobách míru pro pěší v oněch hodinách, kdy velké brány jsou ještě uzavřeny. Prá-

vě proto, že nemají žádný vojenský význam, zapomnělo se ve všeobecném rozčilení poslední noci na jejich existenci. Janičáři najdou k svému údivu tyto dveře uprostřed nezdolné bašty pohodlně pro sebe otevřené. Zprvu očekávají válečnou lest. Před každou skulinou, před každou dírou ve zdi se kupí obránci, jsou vrhána kopí a stéká hořící olej; zde v úplné nedělní pohodě jsou otevřeny dveře, Kerkaporta, do středu města. Přivolají posilu a zcela bez odporu vnikne celý oddíl do vnitřního města, do zad obránců - a je rozhodnuto. Prášek náhody, Kerkaporta, zapomenuté dveře, rozhodly o dějinách...

Žili jsme dlouho v době, která opomíjela maličkosti a uměla dělat velká gesta - průvody, hlášení o úspěších, o slávě, o objevech - ale běžné starosti opomíjela. Škola dbala na známky, na vnější chování, bála se omylů a neúspěchy zastírala obratnými výkazy. Jak se děti chovají, zda umí pozdravit, pší úhledně, pamatují si látku, to ji většinou nezajímalo. A přece: kultura života vyrůstá právě z těchto maličkostí, které ve svém celku tvoří životní styl. Ondačili jsme se opatřovat malé branky tam, kde zdánlivě rozhodují velké brány. Kdekdto ví, jak organizovat vládu, jak řídit parlament, změnit školství, řídit Junáka a bůhví co ještě. Ale víme, jak pomoci v ulici, kde bydlíme, jak v místní škole, jak pomáhat dítěti ze sousedství, které špatně vidí či žije v rozvrácené rodině? A při tom víme, že stačí jeden uvolněný ventil, nafta vyteče do potoka a zničí celé povodí. Povídání o ekologii je mamé, selže-li na malou chvíli jeden člověk.

Kde jsou naše zapomenuté branky? Letní tábor - to je jedna velká akce a desítky starostí. Co zařídit, vykorespondovat, včas koupit, jak připravit program pro dobu "suchou" i "mokrou", kam vsadit vrchol tábora. Vše jsme promysleli, zvládli, zorganizovali - a pak na něco zapomeneme, něco si neuvědomíme a celé úsilí se znehodnotí. Nebo třeba: před obědem pošleme všechny děti umýt ruce - a vůdce sám na sebe zapomene. Jindy si děti všimnou, že ve vůdcově stanu se neuklízí - nebo kdesi v potoce se chladí pivo - a hodiny výchovného úsilí jsou zmařeny. Zdánlivé maličkosti... Někdy lhostejnost, někdy nepochopení, někdy nedostatek kázně, odpovědnosti či sebevýchovy. Nenapraví to žádné kursy, žádné zkoušky, ale pouze důsledná sebekontrola a kázeň - ve slovech, činech, fantazii i citech.

Platí to nejen o výchově, ale i o životě individuálním. Jedna chyba se snadno stane, ale často se obtížně napravuje. Nenajdeme-li cestu k nápravě, pak se s námi vleče a vyvolává další komplikace. Mnohokrát jsme jistě slyšeli starou renesanční moudrost: Dokonalost je v maličkostech, ale dokonalost sama není maličkost.

Přejme si, aby otevřených branek, ztracených okamžiků a nedomyšlených činů bylo ve výchově co nejméně a abychom se naopak postupně učili v pravou chvíli pronést pravé slovo, podat ruku či vyměnit úsměv. Bez toho by skauting nebyl skautingem.

V. Bríchaček

Nikdy nechybíme, pokoušíme-li se konat svou povinnost - vždy chybíme, zanedbáváme-li ji.

Robert Baden-Powell

VIA MEDIA...?

Mnoho slov sme už povedali a napísali o duchovnej dimenzii skautingu. Dávame raz väčší, inokedy menší priestor jedným i druhým názorom. Je zaujímavé sledovať akademické debaty v intelektuálnej rovine. Ale ono konkretizujúce AKO sa vždy akosi ohliada za náboženským chápaním, hoci slovom tvrdíme, že pojem je "širšieho rázu ako len sľub, alebo modlitba". Isteže je ľahšie poposunúť skautskú stezku ku starej dobrej ceste, ktorou už tisíce pútnikov došlo najvyššej Pravdy a Lásky ako klopýtať hľadať nové chodníky. Avšak v praxi, v najzákladnejšej rovine nášho hnutia často počujeme ono "Buď takto, alebo nijako...!" Kategorické stanoviská bývajú vždy na mile od seba.

Dovŕfte malú príhodu. Neskautskú. (Z nariadenia...)

Cestovali sme s priateľom vlakom. V oddelení sedela s nami ešte jedna staršia pani. Moc sme ju nevnímali, boli sme zaujatí čítaním poézie. Priateľ kdesi bol objavil zbierku prastarých indických básní SATTASAI. Vznikla niekedy v 2. až 4. storočí a oproti predchádzajúcim náboženským literárnym pamiatkám v nej naplno zazneli svetské tóny. Verše prosté, plné nehy, čistunké... Došli sme k veršom:

Když ze dvou, kteří dlouhý čas společně nesli slast a strast a v lásce srostli, jeden země dřív, kdo mrtev je, ten zůstal živ a druhý... zhas.

Skôr, ako sme stihli niečo k veršom povedať, ozvala sa naša spoločnička. Až teraz sme si všimli, že je v čiernom, tváre posmutnejšej, s pohľadom do diaľok. Rozhovorili sme sa. Pani chápala báseň vyslovene nábožensky. My poeticky, citovo. Neboli sme si však proti. Naopak. V nastalom tichu boli sme si tak blízko! Ona pokorne odovzdaná Bohu, my vyznávači posolstva poézie i jemnúcky závan z nesmiernych diaľok Zeme i času autora básne.

V našich rozporných hovoroch vraciam sa do onoho ticha básne. Musíme si toľko dokazovať odkiaľ vychádzame a čo je našim ďalekým cieľom? Nemali by sme radšej každý urobiť čo len krôčik oproti tomu druhému? Hoci nie celkom vo svojom vytýčenom smere, ale v ústrety? A nemuseli by sme nájsť zlatú strednú cestu. Stačil by bod. Čo len jediný pevný bod.

Málo?

Veď starý filozof z neho hodlal pohnúť celým vesmírom!

Jozef Boško - Bojo

Grafika Ladislav Rusek - Šaman

ROVERSKÉ KMENOVÉ TAJEMNOSTI

Co vlastně poutá členy roverského kmene dohromady? Jak lze podchytit dospívající? Jak vytvořit dobré podmínky pro zahájení roverské práce?

Otázky, před které je postaven každý vůdce oddílu. Družinový život v oddíle pro starší členy končí a snad je i omrzen. Nastala doba váhání. Bývalý člen se občas přijde podívat, možná by chtěl něco víc, ale má už čas jen k večeru v týdnu. Přišla doba tanečních studií a prvních známostí.

Vůdce oddílu si obvykle vezme za cíl připravit dva-tři rovery, v nejlepší případě dá dohromady roverskou družinu, zárodek pro budoucí roverský kmen.

Při prvním setkání zájemců nastíníme společně vše, co chceme dělat. Jinak, a samozřejmě lépe než v oddíle.

Můžeme se scházet jednou týdně, třeba po akcích oddílu. Později, až nás bude více, můžeme mít jednou za čas kmenový Sněm mimo klubovnu. Samozřejmě budeme podnikat výpravy a akce všeho druhu, vždy to však budou "naše roverské akce". Budeme na ně moci přizvat někdy i přátele a mladší členy z oddílu, avšak jenom na některé - ty otevřené. Na prvních setkáních je dobré podebatovat si o roverském heslu "Sloužím", dohodnout se společně na nejbližších podnicích a dokončení úkolů pro jmenování roverem.

Máme-li dojem, že se v oddíle dělá špatně kronika, bude se u nás starších dělat naplno. Budeme ji mít zvláštní, "naši", třeba jiného formátu a desky umělecky zpracujeme.

Setkání budeme zahajovat zvláštním způsobem, třeba při zhasnutí světla a rozžatí svíci. To, co proneseme nad svíci při zahájení s tajemným úkolem, nebude pro nás obyčejnou věcí, ale takovým rituálem, který utuží naše pouto. Musí se v nás při tom zatajit dech dospělosti. Ne-

hrajeme si už, chceme víc a dokážeme si, že to zvládneme jako roveři.

Víte, co je nejdůležitější? Nesklouznout z roverské cesty, být stále rovery, členy skautského hnutí. Pro naše hnutí nemá váhu ten člen, který nedává příklad.

Rover v přírodě oblečen jako trhan, tulák, tramp nebo maskáčový bojovník! Jak takovému členovi má při potkání věřit dobře vstrojený skautský oddíl, který dbá své identity a vztahu ke hnutí? Zmiňuji se tím o spolupříkladnosti členů Junáka, členů "jedné krve", na společné cestě.

Další takovou roverskou tajemností jsou také vlastní kmenové zákony a privilegia. Kmen si dá do zákonů to, co pokládá za nutné a na čem se dohodne, pak se nejlépe zákony a privilegia cti. První kmenové zákony mohou být napsány na "zakládaci listině" - glejtu kmene.

Kmenové zákony mohou přecházet v určitá privilegia i v rámci střediska. Kupříkladu "jen roveři smějí spát v týpích", nebo "mohou si postavit zvýšené stany na kůlech", nosit kožený pletenec apod. Výsadou rovera je také používání roverské hole s rozsochou. Dnes se hůl přestala používat při běžném putování, při slavnostních příležitostech by však nikdy neměla chybět. Roverská hůl je neodmyslitelnou součástí kmenového koutu v klubovně a žezlem roverského stavu.

Protože jde o starší členy, je vhodné nosit skautský klobouk jako výraz odkazu zakladatelů hnutí.

Měli bychom cítit základy a práci druhých roverských kmenů s jiným programem, než je náš. Nekopírujme činnost jiných kmenů, hledejme svůj styl.

Náš kmen se od počátku dělil na zájmové korouhve: Modrou se znakem delfína a Žlutou se znakem sekery. Modrá korouhev sdružovala členy umělecky založené, hrající divadlo a pěstující kulturu a ve Žluté

korouhvi byli roveři mající zájem spíše o zálesáctví. Dohromady pak celý kmen dovedl žít a tábořit v úctě k zásadám E.T. Setona, a proto žil na táboře v týpích. Tento vztah našich roverů k týpím se přenesl i na náš základní oddíl a stal se zárukou, že mladší členové se vždy těšíli na to, až budou mít možnost žít jako roveři. Protože jen oni mají u nás ve středisku tuto výsadu.

Výsadami, které si s "rozmyslem" zvolíme, obohatíme naši roverskou činnost a upoutáme tak mladší dorůstající členy. Není to však jedinou zárukou úspěšnosti. Odlišnost činnosti kmenů není na škodu, naopak bude nám vždy dávat široké možnosti námětů.

Naše "korouhve" nejsou stálé, mění se dobou, zájem členů a současně počtem roverů ve kmeni v době pořádání kmenových Sněmů. Každá nová zájmová korouhev si zvolí vždy i novou barvu a znak. Stává se, že někdy pracuje jen jedna korouhev, protože více jich kmen nemá.

V případě roverských hlídek, nebo jen roverů-samatářů, je nejlépe začít vždy od pomoci ve středisku. I v těchto případech zakládání roverska je však nutno doporučit zachování vlastního programu. Toto se vztahuje i na rovery-rádcové oddílů a smeček, kteří naplňují heslo Sloužím již svým rádcovstvím.

Připomeňme si na závěr, že tzv. "kmenové tajemnosti", o kterých je psáno, že jsou jen doplněním - nutným kořením k celkové obsažené roverské činnosti pod heslem "Sloužím".

Úspěšně motivovat činnost roverského kmene je vždy věcí celého kmene. Pro mnohé členy to znamená vlastně vydržet, být aktivním skautem, vrcholným vzorem pro ostatní.

Petr Jeschke - Derviš
(kráceno)

BEDNA NÁPADŮ PRO ROVERY

je tentokrát spíše balíčkem, který by naši bratři měli darovat sestřím k jejich únorovému svátku. Ostatně, uvědomili jsme si někdy, jaký je vliv rangers na polidštění rovera?

Zkusme tedy pozvat spřátelený kmen rangers na některou z těchto akcí (nebo i na všechny):

- Společný večer, kde kolem námi připravené tabule s občerstvením bude probíhat posezení se zpěvem a vyprávěním. Setkání je možno pojímout i jako společenskou událost, módní přehlídku. Každý se oblékne zvlášť vybraně a elegantně a pak může vyprávět, co se mu líbí a proč. Může se z toho vyvinout i diskuse o módě a způsobech oblékání.
- Pokud naši roveři zvládli záluďné kroky různých klasických tanců, měli by se ukázat jako gentlemani a pozvat dívky na ples.
- Zimní období je vhodné pro pěstování různých sportů. Co si takhle občas zajít na plavecký stadión nebo klu-

ziště? Nespleťte si potřebné vybavení pro rozdílné druhy sportů! S bruslemi se plave poměrně špatně...

- Vypravte se na zimní sáňkařskou výpravu.
- Uskutečňte diskusní večer s tématem "Jak byste vychovávali vlastní děti?". Porovnání různých názorů by mohlo být zajímavé.
- Uspořádejte si klub lyriky - někteří roveři snad již zkusili napsat nějaké vlastní básně. Mohou je tedy přinést a přednést je ostatním. Možná, že to ostatní povzbudí k vlastní tvorbě. Co takhle zdařilá dílka zaslat do redakce Skautingu?

A na závěr - nezapomeňme našim rangers přinést malou kytičku a budme vděční za to, že v Junáku skautují i děvčata ...

Ondra Vanke

Je cosi shnilého...

Z časopisu Wampum Neskenonu jsme pro vás vybrali část článku Čas činů, který napsal vůdce 10. kmene R&R z Plzně br. Wapusk :

Napsal mi patnáctiletý skaut ze zápa-

dočeského menšího města, kde je středisko Junáka. Sděluje mi v něm mimo jiné: "protože nás několik už vyšlo ze základní školy, oznámil nám bratr vedoucí, že s námi nepočítá, protože jsme přestáli... Obrátili jsme se na střediskovou radu, ale ta dala za pravdu vedoucímu oddílu. My ale chceme zůstat v Junáku a nevěříme, že je správné nás vyhnat proto, že jsme starší než ostatní chlapci v oddíle..."

Odpověděl jsem mu, že si ověřím, jak to skutečně je, a ze střediska jsem dostal tuto zprávu: "...rádcovskými funkcemi jsme pověřili bratry, kteří skautovali od r. 1945 a na místa vedoucích jsme dali ty bratry, kteří nám tvořili členskou základnu v letech 1968-70 a přihlásili jsme je k činovníckým zkouškám. Takže máme rádců dost z těch nejzkušenějších, protože funkce rádců považujeme za nejdůležitější..." a dále sdělují, že práce se staršími junáky, tedy rovery, by odčerpala "výchovné metodické kádry, které nutně potřebujeme k zajištění výchovné činnosti v oddílech."

Tolik tedy br. Wapusk. A jaký je váš názor na podobné situace, které často brání rozvoji roveringu?

Rozhodnutí stát se vůdkyní

Budu studovat své dívky, abych jim porozuměla.
Budu je mít ráda, abych jim mohla pomáhat.
Budu se učit - protože ony mne mohou mnohému naučit.
Budu se smát - protože se smíchem roste mládí v pohodě.
Budu se dávat bez nároku na odměnu a budu brát, aby i ony si osvojily zvyk dávat.
Budu přítelkyni - protože přítelkyni potřebujeme.

Povedu - a vystřihám se popostrkování.
Budu naslouchat - protože ten, kdo naslouchá, zabraňuje vznětu.
Budu je varovat tam, kde mě k tomu má zkušenost opravňuje.
Budu chválit, kde si to činnost zaslouží.
Nebudu přehlížet chyby - a nebudu jim přesto dávat vinu.
Konečně - budu se snažit být takovou, jakou - jak doufám - ony si myslí, že jsem.
Mary Lanigan
(Z publikace amerických skautek Vůdkyně)

Kresba Milada Trčková

MEZINÁRODNÍ HYMNA SKAUTEK

Hudba: Jean Sibelius, op 91 b.
Český text: Břetislav Hodek

1. Na mod-ré vlaj-ce nám nad hlavou ja-ko

jas-né slun-ce plá troj-lis-tek zla-ty-a při-po-mí-ná služ-bu

2. přá-tel-ství květ a

kte-rou skaut-ka má. Lás-ku roz-dá-vat, všech-něm po-má-hat je

jas-ný l-de-ál. Hla-vu na-ho-ru, jde-me

k ob-zo-ru, jde-m výš a dál, jde-m výš a dál

1. Na modré vlajce nám nad hlavou
jako jasné slunce plá
trojlístek zlatý a připomíná službu,
kterou skautka má.
Lásku rozdávat, všem nám pomáhat
je jasný ideál.
Hlavu nahoru, jdeme k obzoru,
jdeme výš a dál, jdeme výš a dál!

2. Ten obzor, to je náš nový svět,
kde jen čistá láska zní,
kde rozkvétá jen přátelství květ
a pravda vítězí.
Úsměv rozdávat, dobrem pomáhat
je skautek ideál.
Hlavu nahoru, jdeme k obzoru,
jdeme výš a dál, jdeme výš a dál!

ANGLIČTINA PRO SKAUTY

SCOUT MOVEMENT

Scout, Boy Scout [boi skaut] skaut, skautský
scout znamená původně "průzkumník", "pozorovatel"
movement [mu:vəmənt] hnutí
world [wɜ:ld] svět, světový
World Scout Movement Světové skautské hnutí
Guide, Girl Guide/ Girl Scout (am.) [gə:ld gaide] skautka
guide znamená původně "průvodce", "rádce"
WAGGGS zkratka pro World Association of Girl Guides
and Girl Scouts [ə'əusieišn] Světová asociace skautek
WOSM zkratka pro World Organization of Scout Move-
ment [o:ɡənai'zeišn] Světová organizace skautského hnutí
motto [mətəu] heslo
Be prepared [bi: pri'peəd] buď připraven
Good turn [ɡud tə:n] dobrý skutek
salute nebo sign [sə'lut, saɪn] pozdrav
Law [lə:] zákon
Promise [promis] slib
promise ceremony [serəməni] skládání slibu
badge [bædʒ] pin (am.) odznak
promise badge slibový odznak
flag [flæg] vlajka
World flag světová vlajka
lily [lɪli] lilie
trefoil [trefoɪl] trojlístek
Thinking Day [θɪŋkɪŋ deɪ] den sestertsví
Chief Guide [tʃi:f/ President (am.) [prezɪdənt] náčelní
poznámka: v Británii se používá "Chief Commissioner", protože
"Chief Guide" navždy patří lady B.P.
Chief Scout náčelník
District Committee [dɪstrɪkt kə'mɪti:] okresní rada
District Commissioner [kə'mɪʃn] předseda okresní rady
International Committee [ɪntə'næʃnl] zahraniční rada

SCOUTING - GUIDING

scouting [skautɪŋ] skauting
troop [tru:p] chlapecký oddíl
leader, Scout leader [li:də] vůdce oddílu
guiding [gaɪdɪŋ] dívčí skauting
company/ troop (am.) [kəmpəni] dívčí oddíl
guider, Guide leader/Girl Scout leader (am.) [gaɪdər]
vůdkyně oddílu

Tento anglicko - český slovníček výrazů týkajících se skaut-
ského hnutí a skautování, je zpracován tematicky; materiál byl
získán výpisky skautských časopisů a příruček psaných v an-
gličtině. Výrazy americké angličtiny jsou označeny šikmou čar-
kou: /Girl Scout (am.)
Marie Šalková

...při každé družinovce světlušek a skautek věnují rádkyně
angličtině cca 15 minut. Připravují si doma tištěné obrázky
(různé tiskáčky), z jedné strany je obrázek, z druhé strany
napíší název anglicky + výslovnost. Pro tyto obrázky používají
též staré pohlednice. Někdy přinesou předměty samotné (např.
míč, panenka, zvonek atd.), přidávají k těmto podstatným jmé-
nům 2-3 jednoduchá slovesa, např. hrát si, běhat, skákat, nebo
zájmena můj, tvůj, přídavná jména nový, starý, sladký atd.
a pokyny pro určité činnosti, např. sedni si, dej mi, pomoz mi,
řikají pouze anglicky. Na příští schůzce hrají pak s obrázky
např. Kimovku a různé soutěže. Kdo uhodne správně slovíčko,
může si obrázek nalepit do deníku. Kdo má za měsíc nejvíce
obrázků, je vyhlášen za vítěze. Na táboře věnujeme angličtině
denně 20 - 25 minut. Pro rozšíření slovní zásoby používáme
věci a výjevy z přírody (strom, stan, kuchyně, barvy). Máme
dobré zkušenosti se zpěvem anglických písní...

Z dopisu 2. dívčího oddílu Dolní Bystřina

Austrálie

Rakousko

Belgie

Kanada

Dánsko

Německo

Finsko

Francie

Grónsko

Hong-Kong

Indie

Itálie

Japonsko

Libanon

Švýcarsko

Lucembursko

Nizozemi

Portugalsko

SYPEJTE SKAUTKÁM

Takhle ten velký únorový podnik, kterým si připomínáme mezinárodní den skautek, přejmenovali chlapci našeho střediska. Zdomácněl pod tímto názvem. Letos vstoupí do třetího ročníku. Pořádáme jej vždy v sobotu či neděli nejbližší 22. únoru. Odbývá se ve velkém příměstském lesoparku, v němž je spousta ptáčích krmítek. Mnohá z nich pocházejí z našich dílen. Právě při jejich rozvěšování jsme dostaly ten nápad:

Dívčí i světluškovské družiny jsou toho dne zásobeny krmením pro ptáky. Navíc si družiny a šestky vylosují obkreslené či rozmnožené znaky tří dívčích skautských organizací (od každého z těchto tří znaků si mohou vzít družiny počet podle svého uvážení).

V terénu, avšak nikoliv v přílišné blízkosti krmítek, jsou rozmístěny chlapecké hlídky. Snaží se děvčatům zabránit v pronikání k ptáčím budkám a překazit jim, aby je naplnila krmivem. Dosáhnou toho tím, že rozpraší dívčí družiny po lese. Děvčata nemohou naplnit ptáčí krmítka jindy, než když jsou v plném počtu.

Podali-li se však dívkám oslabit chlapecké hlídky tak, že některého z nich zasáhne papírovou střelou (koulí), musí zneškodněný na čas odejít na předem určené stanoviště. Tam čeká do té doby, než jej vystřídá podobně postižený. Dívky se tedy snaží co nejvíce oslabit chlapecké obránce.

Kompletní dívčí družina naplní krmítka zrním a přispědí-li na ně jeden z vylosovaných znaků dívčích skautských organizací.

Během hry se musejí děvčata rozpomenout ještě na několik dalších věcí, souvisejících se znaky a mezinárodním dnem skautek. Za naplnění a znakem správně označené krmítka mohou získat totiž další hodnocení tehdy, podají-li alespoň základní informace o zemích dívčích skautských organizací, které při této hře reprezentují - znají hlavní město země, určí správně jazyk, jímž se zde mluví, vědí, jaká je rozloha země atd. Dalším ználostem se samozřejmě meze nekladou.

Na závěr jednu poznámku: už tři roky se daří našim dívčím družinám ve hře poměrně vysoko vítězit. Chlapci tvrdí, že je to jejich dárek k mezinárodnímu dni skautek.

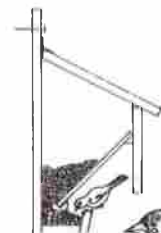
Dívky se naučily shovívavě mluvit. Vědí své. JZP

POMÁHEJME PTÁKŮM V ZIMĚ

V pozdním podzimu, zimě a předjaří jsou ptáci, kteří u nás přezimují, ohroženi nedostatkem potravy. Čím je pták menší, tím je méně odolný vůči vyhladovění. Drobné tělíčko má totiž poměrně vysokou ztrátu tepla, která musí být nahrazována stálým přísunem potravy. Je známo, že např. sýkorka spotřebuje denně tolik potravy, kolik sama váží.

Proto je třeba těmto opeřeným přátelům pomáhat. Dnes už nedělíme ptáky na užitečné a škodlivé a víme, že každý druh má v přírodě své nezastupitelné místo. Přesto je třeba připomenout, že hmyzožraví ptáci, kteří u nás v zimě zůstávají, očisťují po celý rok ovocné i lesní stromy od hmyzích škůdců. Jsou to brhlíci, šoupálkové, strakapoudi, koňadry, modřinky, babky a další druhy. Naši pomoc potřebují ovšem i semenožraví ptáci, jako pěnkavy, strnadi, zvonci, čížci, stehlíci, hýlové a další.

Nejvhodnější potravou, kterou můžeme ptákům nabídnout, jsou olejnata semena rostlin, jako slunečnice, konopí, len, mák, tykev atd. Některá z těchto semen je třeba rozdrtit, aby se ptáci snáze dostali k jejich chutným jádrům. Pěnkavovití ptáci přijímají i moučná semena: oves, proso, obilnou zadinu, jádra z jablek a hrůšek i semena různých plevelů. Vhodné jsou i sušené jeřabiny, plody černého a červeného bezu a hlohů. Ty si ovšem musíme sušit včas na podzim. Také samotné tuky, jako hovězí a skopový lůj nebo králičí sádlo ptáci rádi zobou. Zásadně do krmítka nepatří zbytky kynutých, solených a kořeněných jídel, které mohou u ptáků vyvolat trávicí poruchy, někdy i smrt. Krmivo je nutno chránit před sněhem a deštěm. Proto zhotovujeme různá krmítka, u kterých musí vždy

Vlevo: automatické krmítko

Dole vlevo:

čížek lesní

Dole vpravo:

stehlík obecný evropský

stříška přesahovat na všech stranách krmné krénko. Chceme-li ptáky při krmění pozorovat, umístíme krmítko na římsu okna nebo před okno do zahrady. Ale mnohem více pomůžeme ptákům, když kromě toho postavíme krmítko ve skrytu křovin a stromů na nějakém odlehklém místě nebo přímo v lese. Tam můžeme použít i automatické krmítko (viz náčrty), ve kterém vydrží zásoba celý týden i déle. Do blízkosti automatického krmítka je vhodné rozvěsit i několik hnízdních budek, ve kterých ptáci mohou přenocovat. Nejvíce potřebují ptáci naši pomoc ve dnech námraz a vysokého sněhu, kdy mají znemožněný přístup k přirozené potravě. Proto zvláště v těchto dnech by neměla krmítka zůstat prázdná.

Zimním přikrmováním ptáků nejen plníme 6. bod junáckého zákona, ale můžeme zažít i pěkné chvíle při pozorování těchto zajímavých a milých tvorů. Bedy

VČIELKY

Včielka je malé slovenské dievčatko v skautskej rovnošate. Tak nazývame najmladšiu vekovú skupinu dievčat Slovenského skautingu (6 - 10 rokov). Prečo? Každé malé dievčatko má pred včielkou rešpekt, boja sa ich bolestivého a neprijemného bodnutia.

Tieto malé tvorkyčky majú však i veľa obdivuhodných vlastností, najmä na zákonitostiach spôsobu života. A to povestné bodnutie, to tiež má určitý symbolický náboj, bodne len vtedy, keď bráni, za tento obetavý čin však zaplatí životom.

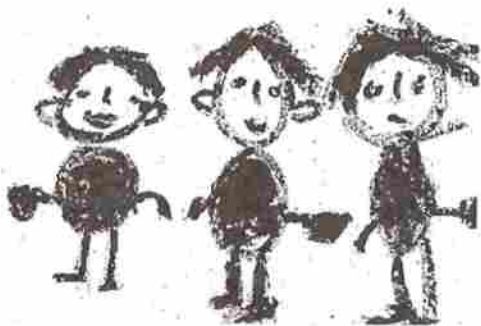
Poznať život včielok je túžbou každého bádateľa ľudského tvora a z poznania života je už len krôčik k úcte pred menom včielka. Včielka-symbol pracovitosti, usilovnosti, obetavosti a statočnosti i súdržnosti, dôslednej znášanlivosti, ochoty, užitočnosti, dômyselnosti, usporiadanosti, hospodárnosti a jedinečnej organizovanosti (Maurice Maeterlinck vo svojom diele Život včiel). A tieto všetky vlastnosti a zákonitosti boli v úli vypestované za celé obdobie ich existencie nielen pre zachovanie života jedinca, ale celého rodu-rodiny.

Teda i pojem rodinka a roj, ktoré do svojho organizačného usporiadania dostali

naše malé ratolesti, je symbolický, akoby predurčoval cestu k výchove v láske, úcte a spolupatričnosti so všetkými.

Veľká VČELA teda má čo robiť, aby prečítala všetko, čo sa dá z literatúry o týchto zaujímavých božích tvoroch dozvedieť, ak chce postupne svojím zvereným teta vlastnosti vštepovať a zároveň ich sklíbiť do harmonického celku. Súžitie prirodzene živých, šantivých a štebotavých dievčatiek má sa napíňať skutkami a činní signalizujúcimi prijatie množstva usfachtitých predsevtatí a ideálov do ich životného programu.

Za DKR Slovenského skautingu
Jana Jablonská - JAJA

"Jdeme pro jídlo" - Martin Kopecký, 8 let

ZAŽÍHÁME SVĚTÝLKO

Výtvarná soutěž pro vlčata a světlušky.

Nepřehlédli jste ve třetím čísle Skautingu náčelnictví chlapeckého i dívčího kmene vyhlášení výtvarné soutěže pro naše nejmenší? Vím, že v mnoha rojích a smečkách se práce již rozběhly naplno, ale ani tam, kde jste dosud nezačali, není nic ztraceno. Dnes se zastavme u základního kola soutěže, přičemž se omezíme pouze na nástin našich představ a doporučení. Obě nižší kola soutěže totiž ponecháváme plně v režii jednotlivých okresních rad a jejich výchovných zpravodajů. Záleží jenom na nich, na jejich fantazii a organizačních schopnostech, jak tohoto "výchovného prostředku" dokážou využít.

Několik myšlenek a doporučení vedoucím pro základní kola:

Pro hladký průběh je nutné, aby ORJ včas stanovila způsob, termín, a místo předání prací postupujících do okresního kola. Také musí stanovit, kolik prací z každé smečky či roje do okresního kola postupuje (doporučujeme, aby postoupily všechny).

V rojích a smečkách nejprve děti se soutěží seznámte (kategorie, velikost prací, technika, možnost postupu do vyšších kol atd.) a vzbudte v nich zájem.

Vytvořte dostatečný časový prostor v programu schůzek nebo připravte samostatnou akci věnovanou soutěži, například sobotní dopoledne. Je samozřejmě, že děti mohou pracovat i doma.

Stále udržujte zájem o soutěž. Na každé schůzce se ptejte, co kdo od minule udělal, ukažte si práce navzájem, děti povzbuzujte - ale pozor! Nechte je pracovat samostatně, podle jejich fantazie. Neňte jim svůj racionálnější a zkušenější pohled na svět a výtvarnou tvorbu. Snažte se omezit na jakýsi technický servis, zázemí. A chvalte, a povzbuzujte a zase chvalte. Na každé práci je spousta krásného, co je možné pochválit. A děti do své práce dávají všechno, celou svou dětskou dušičku.

Při hodnocení prací je důležité tu dětskou dušičku neporazit. Doporučujeme v tomto kole, aby děti hodnotily samy a taktéž si stanovily pořadí. Zahrajte si společně na opravdovou výstavu dospělých. Společně ji naaranžujte, zahajte verisází, všechny přítomné prohleďte porotou a hodnotte a vybírejte.

Odměňujte co nejvíce. Mezi odměnami by neměli chybět ani slavnostně předané odznaky odborných zkoušek (vlčků). Využijte soutěže k jejich plnění a povzbuzení zájmu o ně. Budete-li mít nainstalovánu výstavu z prací dětí v klubovně, pozvěte na ni nejen další oddíly ze střediska, ale hlavně rodiče dětí. Pomocí knihy návštěv je zatahněte do hry. Ať co nejvíce lidem, malým i velkým, přinese "zažehnuté světýlko" radost.

Riki
(dokončení příště)

POVÍDÁNÍ PRO VLČATA

Skauti chrání vlčata

To připomíná skautům i nám vlčatům z našeho oddílu legrační kresba, která visí na stěně klubovny. Namaloval ji kdysi některý z velkých kluků a dal nám ji jako dárek k mezinárodnímu svátku skautů. Je na ní obrovský skauták, tedy skautský klobouk, ležící v rozkvetlé louce a příkrývající postavky vlčat.

Tedy, že by nás, vlčata, skauti nějak zvlášť chránili, to se říci nedá. Spíše nás pošťuchají a pošklebuji se nám, jak jen můžou. Ale zase na druhé straně je fakt, že tuhle mě Fatty z velkého oddílu ve škole zachránil. Rébla ze sedmičky, co si hraje na Superouše, zahlal, když na mě před jídelnou vyrazil, abych mu navallil žlutkový věneček, který byl jako zákusek. Rébl se zastavil až o školníka. Vrazil do něho, jak zrovna zametal u hlavního vchodu školy. A dostal za to pěkný pohlakev.

Když jsme si letos na jedné schůzce povídali o tom, že se blíží dvaadvacátý únor, tedy den, kdy mají svůj svátek holky, vlastně skautky, ptal se nás Akela, jaký dárek dáme našim světluškám. Řekli jsme si, že světlušky jsou opuštěné, že není, kdo by je chránil, jako nám touto kresbou slibují skauti. Měla by to být síce práce pro skautky, ale na ty v tomhle ohledu spoléhát nejde. To jsou jenom slabé holky, to uznali všichni muži naší smečky. A tak to holt zůstává na nás.

Hned jsme se pustili do malování podobného obrazu, jaký máme od skautů.

Ilustrace Marika Petřmanová

Místo klobouku jsme namalovali vlčáčkou čapku. Zpod kšiltu ji vyukukují tři světlušky. Každá z nich má copy, aby se poznalo, že jsou to holky. Kýtky na té louce, kde leží čapka, namaloval i ten z nás, který z kreslení propadl.

Aby snad nedošlo k myšce, tak jsme pod obrázek ještě napsali: VLČATA CHRÁNÍ SVĚTLUŠKY.

Potom jsme makali do světluščí klubovny, abychom jim náš dárek předali.

Ve dveřích klubovny jsme však zůstali stát. Nikde nebylo totiž místo. Všude samé světlušky. Přátve i velké, tlusté i hubené. bylo jich snad pětikrát víc než nás.

"Páni," slyšel jsem šeptat za zády některého z našich kluků, "těch je jako much. Kdyby se na nás vrhli, tak nám nařežou, jen to fíkně. Nevím, kdo tady potřebuje víc ochránit?"

Ale stejně jsme obrázek světluškám na zeď pověsili. Aby věděly, že kdyby něco, tak v nás mají zastání.

JZP

Přečti povídku svým vlčatům a zamyslete se společně, co vaše smečka? Uděláte také něco pro vaše sestřičky světlušky?

CO UČINÍ OLDSKAUTI PRO SEBE A PRO HNUTÍ?

Ústava IFOFSAG v č. II jako jeden z hlavních cílů uvádí "...aktivně podporovat skautské hnutí ve vlastních zemích a ve světě". Totéž máme vtěleno i v řádu našeho kmene OS. Jak tuto službu skautskému hnutí v praxi uskutečňovat?

Především nikoliv tím, že by se oldskauti měli drát do funkcí ve střediscích, okresech či vyšších složkách Junáka! Pro opravdovou službu je funkce zcela vedlejší, nepodstatná. Stejně tak je nemístná snaha velet, dirigovat, rozhodovat, mentorovat. Vyplývá to často ze zcela falešného domnění, že jen my starší jsme pochopili tu "jedině pravou" čistotu skautingu, že to, co my jsme prožívali, je dodnes ten "opravdový" skauting, že jediné ty písně, které my jsme zpívali, a ty hry, které my jsme hráli, jsou i dnes těmi jedinými a opravdovými písněmi a hrami... Stejně tak, jako většina z nás jsou dnes opasky od chlapčenských kraťasů poněkud těsné a na puřáku s dnešní generací vůdců chytáme kapánek dech, pochopme, že i ty písně, hry a délka kalhot či sukni urazily kus vývoje, tak jako lidské myšlení, a že "kdo chvíli stál, již stojí opodál". Budme tedy připraveni pomoci radou i činem, ale pomáhejme jen tam, kde jsme vítáni nebo o to požádáni!

V čem se může pomoc(!) oldskautů a oldskautek projevit a rozvíjet (kromě oblasti výchovné a programové, ale o tom až příště):

- pomoc s administrativou ve středisku, v okresní radě (např. při zpracování registrace, dotací, v jednání na úřadech, s podniky, institucemi, při zajišťování střediskových nebo okresních akcí atd.)
- hospodářské podnikání ve prospěch střediska, okresu - v nejvyšším rozsahu, v souladu s hospodářsko-právními předpisy (skautská i veřejná tábořiště, základny, kempy, ubytovací zařízení; výroba táborové výstroje, doplňků - stany, spací pytle, torny, různé inventáře, výrobky z kůže, dřeva, grafika atd.)
- propagace hnutí i vlastní činnosti OS (fotografování, videozáznamy, vývěsní skřínky, vlastní časopisy, místní i širší tisk, rozhlas; ročenky, almanachy)

- sběratelská činnost a její podpora (v první řadě skautská, ale i obecná, širší; výstavy při různých veřejnosti přístupných akcích, ve školách apod.)
- klubovny a další skautská zařízení (pomoc při jejich vyhledávání a opatřování, větších odborných úpravách a opravách - vnitřní úpravy a výzdobu oddílů a děti samy!)
- tábořiště a základny (vyhledávání a získávání, využití, možnosti výměny - kontakty s jinými regiony - spolupráce s dalšími kluby OS. Nikoliv stavba tábora nebo služby v kuchyni apod. na táboře!)

Jednou z nejdůležitějších oblastí, ve které mohou oldskauti prokázat neocenitelnou službu a na niž by měli zaměřit pozornost a mimořádnou intenzivní aktivitu, je vyhledávání kontaktů

- u případných sponzorů (v čem může středisko, okres být pro sponzora vhodným partnerem, avšak zásadně nikoliv na úkor výchovného poslání!)
- na úřadech a institucích
- mezi odbornými profesemi (lékaři, vychovatelé, učitelé, ochránci, památkáři, přírodovědci, novináři atd.) - je nesmírná spousta bývalých skautů a skautek, kteří sice necítí potřebu být členy OS-klubu, avšak kteří se ke skautské minulosti hlásí a případ od případu velmi rádi pomohou!
- v podnicích (tiskárny, stavební nebo udrbářské firmy, pily, zemědělské závody, lesní podniky)
- ve školách (télcovičny, ubytovací možnosti, prostory pro kursy a semináře apod., učební pomůcky)
- v organizacích tělovýchovných, kulturních, osvětových aj. Aktivita v této sféře může být velkým přínosem a otevřením možností jak pro činnost oddílů, tak i pro samotné kluby OS (např. i využitím různých odborníků v programu klubu - kultura, ekologie, sociální a humanitní činnost atd.), avšak především se těmito aktivitami výrazně prezentuje jak klub OS, tak celé skautské hnutí vůči veřejnosti, společnosti. To je v současnosti i budoucnosti jedním z předních našich úkolů!

Vladimír Kopřiva - Vlk

Jiní napřed, já až potom. Robert Baden-Powell

Co dělají oldskautské kluby vašeho střediska?

Naše úvodní otázka se možná bude zdát podivnou, ba dokonce i provokativní pro mnohé z našich oldskautů. "Vždyť máme tolik práce s oddíly, táboři, klubovny - jakýpak jiný program!" V některých střediscích jsme však začátkem léta mohli slyšet: "U nás letos už postarší generace tábory nevede, my máme své mladé, kterým jsme všechno potřebné ukázali na táboře loňském, letos už to dělají sami."

Jsem přesvědčena, že ti druzí opravdu myslí víc na budoucnost. Jistě, že i oni se na tábor přijedou podívat, někteří pomohou při budování tábora, jiní při jeho bourání, rádi se zúčastní slibového nebo jiného táboráku, ale zodpovědnost za tábor předali generaci mladší, kterou si vychovali, jim zůstává hlas poradní, hlas strážců skautských tradic. Toto řešení, které se opravdu zdá správné a ideální pro budoucnost, má však svůj háček. Nevyvolá toto řešení pocit trpkosti, pocit odsunutí na vedlejší kolej, pocit, který v sobě nůží mnozí z oldskautů, kteří už dnes z různých osobních důvodů věst oddílů nemohou? Je přece těžké ochnout se mimo kruh bratří a sester, s kterými jsme prožili tolik společných let!

Domnívám se, že v této situaci je nezastupitelná úloha aktivního oldskautského klubu, který má svůj vlastní program,

který se dovede společně bavit, vydat se společně na výlet, na koncert, pozvat si odborníka k přednesení zajímavé přednášky. Jsou kluby, které začínají navazovat kontakty s podobnými oldskautskými kluby v okolních zemích - vždyť i my jsme od loňského října členy mezinárodní organizace dospělých skautů, zvané IFOFSAG. Málo však o těchto aktivních klubech víme, a proto by bylo výborné, kdybyste napsali do redakce Skautingu své zkušenosti, své plány, úspěchy i úskali této práce. Ve 14. čísle časopisu Junák hlásí jsme např. četli o 13. klubu OS Kruh z Prahy 1, který byl pozván na týdenní stanování ve Švýcarsku poté, co místní skauti ukončí své táboření. Proč něco podobného nepodniknout i u nás? Další inspirací mohou také být zkušenosti klubu OS při středisku v Hradci Králové-Kuklenách, klubu, který svou pravidelnou činností posiluje přátelská pouta a obohacuje každého člena o nové poznatky. Kuklenští oldskauti se scházejí každý druhý čtvrtek v měsíci, a kromě těchto schůzek s předem připraveným programem vyvíjejí jednou nebo dvakrát v měsíci na výlet, většinou vlakem, a pak je důležitá pěší chůze přizpůsobená možnostem členů, cesta, která má vždy svůj poznávací cíl. Vloni podnikli první společný výlet do ciziny: autobus plný old-

skautů z Kuklen se rozjel do Vídně. Rakouské hlavní město je přivítalo parky rozkvetlých růží, návštěvníci si prohlédli zahrady Schönbrunn, historický střed města i supermoderní obchodní dům Haas Haus, dobře poučení dobře připraveným výkladem. Pak byli přivítáni vídeňskými bratry a sestrami v klubovnických místnostech nad skautskou probejnovou, kterou si také prohlédli. Pohoštění, předání dárek vídeňskými a popovídání, při kterém přestaly vadit i bariéry jazykové - vždyť jsme všichni skauti a společnou řeč si vždycky najdeme! Odpoledne pak prohlídka okolí Belvederu za skvělého doprovodu skautské český hovořící dvojice z Vídně a večerní rozloučení s mezinárodní sekretářkou rakouských oldskautských gild (klubů) Gerdou Marí Pazderovou. Opravdu nezapomenutelný společný zážitek! A protože kuklenští oldskauti chtějí prožít i další podobné zážitky, navázali spolu s jiným hradeckým střediskem kontakt s gildou v rakouském Linci.

Jsem přesvědčena, že je mnoho dalších možností oldskautské práce, která pomůže i té nejstarší generaci uchovat skautský životní styl, na který si zvykla. Práce, která přispěje k udržení pevného kruhu všech bratří a sester. Napište nám o svých zkušenostech - těšíme se.

Jana Skácelová - Pam

7. České jamboree?

S velkým zájmem jsem si přečetl článek sestry Dariny ve 3. čísle Skautingu. Díky jemu už vím více o akci, která byla pro mne velkým otázkníkem.

Obíráme se desítky let historií skautingu, ale na termín "České jamboree" jsem nikdy nenarazil a navíc se dozvídám, že je již sedmé v pořadí! Hned v první větě stojí psáno, že se letošní jamboree koná po 45ti letech od posledního. Jednoduchý výpočet vede pátrání do roku 1947 - ale zase nic - vůbec nic!

Slovo JAMBOREE je celosvětově používaný termín pro velkou akci, při které se sejde skautský národ ze všech stran. Každý ví o Světových jamboree se čtyřletou periodicitou, při kterých se sjíždí několik desítek tisíců skautů a skautek ze stovky zemí. Některé země pořádají svoje národní jamboree, které jsou vrcholnou akcí celé národní organizace. Před dvanácti lety jsem byl dokonce přímým svědkem národního jamboree švýcarských skautů - CANA BULA. V jedné části Alp se sjelo na 10 tisíc skautských duší. Nedávno jsem na známkách z Grenady narazil na výraz CUBOREE, čili jamboree pro vlčata. Mezi skauty radioamatery je dobře známé JOTA - jamboree "ve vzduchu". Naši zahraniční skauti pořádali svá setkání pod názvem EXILOREE. Jak je to však s JAMBOREE u nás?

Náš skauting nikdy pro své akce tento termín nepoužíval, také proto, že se u nás velké akce typu "jamboree" nekonaly. Český skauting měl své Sjezdy a Tábory. Je tu ovšem výjimka a sice 1. slovanské jamboree, které bylo v Praze v roce 1931, ale to byla akce mezinárodní za účasti 10 tisíc skautů a skautek některých evropských zemí. Další akcí, která by mohla být nazývána "národní jamboree" byly Národní skautské slavnosti v roce 1922. - A to je vše!

Akce, na kterých se sejde větší množství skautů a skautek - Ivačena, Zimní přechod Brd, Georgiáda nikdo nenazývá jamboree. Ale zpět k článku. Organizátoři byli zklamáni malou účastí

a hledají vinu ve špatné organizaci. Já se domnívám, že jednou a ne zanedbatelnou chybou byl právě nevhodně zvolený název akce. Každý, kdo se s tím setkal, viděl tentýž otázník jako já. Váhal, cože je to za podivný podnik? Leckdo se ptal, proč národní jamboree nepořádají ústřední složky Junáka? A proč sedmé, když o těch předchozích šesti nikdy neslyšel? Vyslechl jsem i názor, že akce pořádají bývalí pionýři, kteří se přebavili na zeleno. Dříve prý si dělali svoje akce po jiným názvem a teď pro zachování tradice pokračují v číslování, ale jako skauti to nově nazývají jamboree. Nemyslím, že je to pravda. Fakt je, že organizátoři přecenili název, který nenalákal, ale spíše právě odradil. Teď již vím, že to byla akce jistě správná a potřebná a rád budu propagovat její další ročník. Navrhují však změnit název, např. Ekoree, Ekojamb, nebo cokoliv chytřejšího a přiléhavějšího - ale rozhodně NE - 8. české jamboree!

-Windy-

Foto ze 7. českého jamboree Darina Vystřčilová

K článku br. Zajíce "Není očista jako očista", jistě dobře míněnému, ale v rámci přehnané humanitní nedomyšlenému... a s neodpovídajícími srovnáními (nechci dlouze polemizovat, jen toliko: Nepotrestané ZLO rodí jen další ZLA... Pro vítězství ZLA stačí, když slušní lidé nebudou dělat nic...

Všechno to špatné v Junáku začalo tzv. kulatými stoly od 2.12. 1989, o nichž se před skautským venkovem téměř vůbec nehovořilo... a ten v převážné většině dodnes nebyl a není podrobněji informován o čem při oněch "kulatých stolech" vlastně byla řeč?

A právě toto bylo a je důsledkem "máchání špinavého prádla a drhnutí připalného pekáče a karátčování skvrn na koberci" následně, což br. Zajíc kritizuje.

Dále to byl IV. řádný sněm, na němž v té době znovu získanou svobodou nadšený skautský venkov mohl volit tak jak volil, tedy zmanipulovaně.

K těmto dvěma příčinám následné touhy po očistě, se ještě řadí u mnohých v ÚŘJ, NDK, NChK i NKD touha vládnout, mít moc, být důležitým, zatímco SKROMNOST by ve skautingu byla spíše vhodnější vlastností. Howgh.

Miroslav Hloušek, Hradec Králové

"Rozčilení není program" (TGM)

Předně musím konstatovat, že na můj článek "Není očista jako očista" přišly jen dvě odezvy. Obě záporné a obě prozrazující málo pozorné čtení. Myslím, že by mohlo být užitečné připojit tři poznámky poukazující na širší souvislosti:

1) Naprosto souhlasím, že "pro vítězství zla stačí, když slušní lidé nebudou nic

dělat". Ponechám stranou, zda vůbec může být "slušným" ten, kdo nic nedělá. Kdo četl můj článek pozorně, jistě nepřehlédl, že v nezbytné míře předpokládám potřebu bránit se i "jasným usměrňováním těch sester a bratří, kteří nejsou důvěryhodní a našemu hnutí škodí". Například tím, že už příště nebudou voleni. Ale pro skutečné potírání zla tím učiníme jen velmi málo. Nanejvýše zabráníme jeho šíření. Zlo je totiž možné potírat jen aktivním dobrem. Tedy vytvářením pevných vztahů, živých společenství, obětavostí, přinášáním radosti a naděje, odpuštěním... Ze zkušenosti víme, že "trestání" zla, prováděné lidskou rukou a lidským srdcem, je zřídka kdy schopno opravdu přispět k dobru. Křesťané dokonce vědí, že nikdy (viz např. Mt 7, 1-5).

2) Považovat mnou zastávaný postoj za "přehnanou humanitu" - znamená vůbec nic nepochopit. Znamená to naprosto nechápat, kdo je člověk a co jeho svoboda i jaký řád určuje duchovní - a tedy i mravní - život. (Takové zásadní nepochopení lze vyčíst i z názorů, že "všechno špatné v Junáku začalo tzv. kulatými stoly", že "svobodou nadšený skautský venkov mohl na IV. sněmu volit jen zmanipulované..." nebo že "u mnohých v ÚŘJ, NDK, NChK i NKD je touha vládnout..."). Jestliže to opravdu vážně myslíme v našem skautingu s přijetím "duchovní dimenze" jako základu našeho skautského života, tak si nemůžeme dovolit přehlížet tisícileté zkušenosti, které lidstvo v oblasti duchovního života (a tedy i mravního) nashromáždilo. A k základní, mnohokrát potvrzené zkušenosti patří zjištění, že skutečné mravní uzdravování společenství i jednotlivců nikdy nemůže vynutit nějaký vnější tlak, protože se k němu nezbytná svobodně umožněná vnitřní proměna. K takové proměně můžeme

druhé vyzývat vlastním příkladem, vytvářením příležitostí, aby se mohli vidět pravdivě, aby měli odvahu vidět se pravdivě - ale nemůžeme je k takové uzdravující proměně dotlačit bez jejich svobodného přitakání. Jakýkoli pokus "urychlit" ozdravný proces - například trestem, případně vyloučením těch, kteří nedospěli k poznání a vyznání své viny - nevede k žádnému ozdravnému očistění, ale pravidelně rozpoutává procesy, které zahlcují postižené společenství dalšími výrony zla, které triumfuje rozbitím společenství (či definitivní zkázou takového člověka). Ten, kdo zná dějiny křesťanství, může vše snadno doložit na konkrétních příkladech.

3) Demokracie může působit jen při respektování určitých principů. Mimo jiné k nim patří zásada, že je nutno "chránit menšinu a současně respektovat rozhodnutí většiny". Jestliže je tedy správné, aby v našem hnutí měly prostor i menšinové proudy a stanoviska (pokud nejsou v rozporu se základními principy skautingu), pak stejně důležité je nepřehlížet práni většiny. A netvrdit tu zastižené a tu přímo, že ta většina je více méně stádem nemyslicích ovci, které kde kdo zmanipuluje. Jestliže např. děvčata zvolila na V. sněmu sestru Jarku Peškovou do funkce náčelní, poté, co důkladně probrala její postoje v minulosti, pak zpochybňování jejich rozhodnutí je nejen neuctivostí vůči nim, ale je útokem na samotný princip demokracie. Nevím, jestli si tyto souvislosti uvědomují ti, kteří tvrdohrdě žádají provádění různých "čistek" v ústředních orgánech Junáka. Každopádně se ve své nedůvěře v demokracii nebezpečně podobají těm, od kterých se chtějí co nejdůrazněji distancovat.

Edy

Poradí nám někdo?

...Odmítnutí registrace oddílu ... ve středisku ... je zejména z těchto důvodů - vzájemné nepochopení, vzájemná nedůvěra. Dále pak odmítnutí podepsání čestného prohlášení, že činovníci nebyli spolupracovníky StB. Prosazování budoucích činovníků ... do výchovných funkcí, kdy jejich morální a politické přesvědčení neodpovídalo skautským idejím...

Ze zdůvodnění střediskového vůdce

Ctížádost konat správné, je jediná, která za něco stojí.

STÁLE O SLIBU?

Jedním ze základních předpokladů komunikace mezi lidmi je **ochota a schopnost** naslouchat slovům druhých a neuzavírat o nich uvažovat. Mělo by to platit mnohonásobně mezi námi, kteří se hlásíme k zásadám a principům skautským, avšak - jak se vždy znovu a znovu ukazuje - skutečnost se od ideálu liší více než povážlivě. Diskuse, jejímž výsledkem je nové znění skautského slibu, skončila, a znění bylo přijato a potvrzeno V. sněmem. Dalo by se očekávat, že prvotním úkolem nyní by mělo být usíli o to, jak duchovní a mravní postuláty, vyjádřené slibem a zákonem uskutečňovat ve výchovné práci a v každodenním životě skauta - jak dítěte, tak (a to především) dospělého. Namísto toho, namísto skutečného naplňování života obsahem slibu a zákona, se oživuje je nesnášlivost v nových polemikách o slova.

1) Jednoznačně jsme se přihlásili k jednomu ze základních principů skautingu, a to k duchovní dimenzi chápání lidské existence. Toto přihlášení se není "podřízením se" požadavkům světového skautského ústředí, byť bylo jím vzneseno; toto přihlášení se vychází z našeho vlastního poznání. Ve stručnosti to znací vědomí a vyjádření toho, že existuje něco víc než poznání a míra člověka, něco, z čeho pramení a co dává smysl jeho existenci a jeho mravnímu přesvědčení, něco, k čemu, jakožto nepomíjejícímu, věčnému, jeho usilování směřuje. Nekonečnost vesmíru a nekonečnost času, stěží nám pochopitelná, se tak spojuje a integruje s nekonečností, věčností mravního a citového života ve vyšším, nadlidském řádu.

Pro vyjádření této dimenze jsme přijali výraz "nejvyšší Pravda a Láska". V této formulaci není žádný kompromis, žádná snaha "aby se vík nažral a koza zůstala celá", žádný trik ani zadní vrátka. Tato formulace a její obsah byla již mnohokrát vysvětlena, zdůvodněna. Kdo však neumí nebo apriori **nechce**, ten nepochopí a nepřijme jakékoliv vysvětlení či argument. Komu je přemýšlení příliš obtížným úkolem, projevuje raději halasně falešnou neústupnost. Jestliže někdo s pojmem "Bůh" nenalézá ve svém nitru Pravdu a Lásku, co v něm nalézá? Nenalézá-li Boha v Lásce a Pravdě ve svém srdci, má smysl prosazovat jeho jméno na papíře? A opačně - dovedu-li naplnit svůj život, své myšlenky i čin Pravdou

...Stojíme před problémem, jehož řešení nejsme schopni sami zvládnout. Jak vysvětlit dětem v našem oddíle, že nás nechce vedoucí střediska registrovat? Že nemohou být bratry a sestrami jiných skautů, protože o tom rozhodl vedoucí střediska? Že jejich vedoucí a činovníci oddílu odmítli vykoupení svého čistého svědomí podpisem prohlášení, že nebyli členy StB, že jejich vedoucí vyžadovali od svého vůdce dodržování ústavy světové organizace skautského hnutí. Po-

chopí to? Zajímá je to? ...

První bod skautského zákona v ústavě WOSM říká: "Na skautovu čest se dá spolehnout". Jak si vysvětlí dodržování tohoto zákona, když se od lidí ochotných dobrovolně věnovat svůj čas, své vědomosti, svůj klid, část svého života, vyžaduje podpis stvrzující jeho čest. Podepíše a služ dál, nepodepíšeš - nestojíme o tebe. Kde je důvěra ve skautovu čest? Cožpak skauta dělá podpis na nějakém prohlášení? ...

Milan Tichoň, Jaromír Hykl

Robert Baden-Powell

a Láskou, nedocházím právě tím k poznání a naplnění pravého Boha?

Bratru Kartovi v posledním čísle časopisu Čin, stejně tak jako br. Vacíkovi v 1. čísle Skautingu nebo p. Princovi v jeho letní podpisové "iniciativě" (viz též Junák hlásí č. 15, Skauting č. 1/92, Čin č. 5) stále k vyjádření duchovní dimenze chybí slůvko "Bůh" ve skautském slibu. Jakého Boha tam však chceme mít? Boha fundamentalistického islámu, vyhlašujícího džihád proti všem "nevěřícím psům"? Boha pravoslavných Srbů, bombardujících katolické chrámy v Chorvatsku? Boha křesťanských tažení nebo sektářů hlásajících rasismus a nenávisť vůči vyznavačům jiného náboženství? "Gott mit uns" nesli na svých uniformách esesáci vyvražďující křesťany jiných národů nebo Židy v nejstrašnější válce, kterou rozpoutali. - Nebo Boha lásky a pravdy tam chceme mít? V tom případě, co brání komukoliv chápat v pojmu Pravdy a Lásky právě takového Boha, a - je-li to pro mne skutečně nepominutelnou formou - toto slovo "Bůh" ať už nahlas, nebo ve svém nitru při slibu vyslovit?

2) Přihlášení se k duchovnímu principu jako k východisku životního názoru není vyznáním konkrétního náboženství, konkrétního náboženského či - chceme-li - církevního učení. Je to **závazek** hledat v životě vyšší hodnoty než jen hodnoty materiální, proměnné, pomíjející. Jasná artikulace tohoto závazku je vysoce potřebná zejména dnes a zejména v prosledí poznamenáním čtyřicetiletou devastací duchovních a mravních hodnot. Je to zároveň vyznání uvědomění, že pouhý návrat k tradicím by byl pouhým ustrnutím, pouhou konzervací byl i zcela

nesporných hodnot, když mezitím vývoj lidského poznání a názoru na svět i člověka výrazně pokročil. "Skaut" znamená zvěd, pozorovatel života, hledač nových stezek; spojit se s "jednou provždy" poznáním a vyřčením, obhajovat pouze "jednou provždy" formulované názory, dovolávat se na "věčně platné" autority a "postavy-legendy" - to by znamenalo myšlenkovou i programovou sterilitu nebo lehnost, nepochopení vlastní podstaty skautingu, nepochopení vývoje a poznání člověka. Proto je zcela pochybené volání po "věmosti" "svojskovskému" slibu, jež se rovněž ožívá. Odkazu zakladatelů skautingu i jeho největším "legendám" zůstaneme nejvíce velmi právě tím, že jejich myšlenky a ideály stále rozvíjíme a překonáváme, že i v současné době budeme stále těmi hledači nových cest, **neznámých** pohledů, objevitelé **hlubšího** poznání - a potom teprve i lepší rádcí a vůdci k dokonalejšímu životu.

Jak uzavřít tuto úvahu? Jak ukončit diskusi? - Na formulaci slibu, na to, co v něm má být na prvním a co až na ...tém místě - na to může být bezpočet názorů. Stejně tak na zákon a další. **ŽÍT VŠAK podle slibu a podle zákona - to je možné pouze JEDINÝM způsobem: transformovat jeho SMYSL, jeho OBSAH do VLASTNÍHO srdce a do VLASTNÍ duše.** Pak nezáleží na slovech, na tom, zda vyslovujeme nahlas, potichu či s vadou řeči. Záleží jediné na tom, jak dovedeme jejich poselství učinit skutkem ve svém životě.

O to usilujeme a v tom si vzájemně s dobrou vůlí pomáháme.

Vladimír Kopřiva - Vlk

Foto František Bobek

MEZINÁRODNÍ VÝCHOVA PRO MÍR

"Den sesterství" se už stal dávno dnem, kdy se skautky soustřeďují na důležitý bod svého programu, a tím je mezinárodní přátelství. Jeden z článků stanov WAGGGS formuluje tuto zásadu takto: Podporovat přátelství mezi dívkami a mladými ženami všech národů v jednotlivých státech i po celém světě."

Znění této zásady vede k vzájemnému poznávání, pochopení a přátelství a je jedinou cestou ke vzniku harmoničtějšího světa, který touží po míru.

WAGGGS vydal v r. 1990 informační brožuru o zásadách dívčího skautingu. Jedna z kapitol se jmenuje "Mezinárodní výchova pro mír". Ne nadarmo udělily Spojené národy v r. 1987 Světové asociaci skautek v "Mezinárodním roce míru" titul "Peace Messenger" - "Posel míru" za výchovnou práci pro světové přátelství.

Ve světě plném vzrůstající rasové, náboženské i národnostní nesnášenlivosti je práce na tomto poli opravdu důležitá. Co konkrétně dělá?

WAGGGS klade důraz na takové podniky, kde skautky společně pracují, řeší problémy, seznamují se a uzavírají osobní přátelství. Pořádá tedy v mezinárodních střediscích (Naše chata, Our Cabana, Sangam a Pax Lodge) konference a semináře na nejrůznější témata. (Jako příklad uveďme několik témat ze setkání na Naší chatě: Utopie nebo budoucí realita, Zodpovědnost, Včera, dnes a zítra, Dívčí skauting a možnost dorozumění, Uplatnění ženy atd.) V této souvislosti nelze se nezmínit o fondu J.Low, který každoročně umožňuje setkání přibližně 35 sedmnáctiletým skautkám z různých částí světa. Tato setkání jsou nezapomenutelná a nezůstávají jen u dopisů! Např.

"J.Low Girls" z r. 1937 se stále scházejí a ze svého fondu zaplatily cestu a pobyt dvěma našim vůdkyním na výcvikový tábor a seminář o péči o postižené děti (USA). Byly jsme příliš dlouho zbaveny možností se oficiálně stýkat se zahraničními skautkami. Díky osobním přátelstvím jsme kontakt neztratily. Od roku 1990 dostaly naše členky už hezkou řádku pozvání a zúčastnily se různých seminářů, národních jamboree i táborů. Škoda, že se v zahraničních časopisech o jejich vystupování dočtete víc než doma, kde se jejich zprávy často "scvrknou" na několik postřehů vytržených ze souvislosti.

Návštěvy přijíždějící k nám znamenají velké povzbuzení pro studium cizích jazyků. Toto suché vypočítávání možností, jak propagovat mezinárodní přátelství, nemůže ukázat radost dětí, když se chlubí znalostí anglických říkanek, nebo se učí filipínské písničky. Náš časopis by měl nalézt místo na zaznamenání osobní radosti ze setkání se zahraničními sestrami, protože nejsme masová organizace a jde nám o každého jednotlivce.

Velikým přínosem pro nás bylo založení tradice "jazykových táborů". Stačilo vyfuknout, že doháníme jazykovou výuku, a anglické skautky nás zařadily do svého programu pomocí zahraničním organizacím a vypravily instruktorky (v čele s býv. zahraniční zpravodajkou) s učebním materiálem. Tábor připravil zahraniční odbor DK za vedení N.Brázdilové. Úspěch byl tak ohromující, že se tábor konal i v r. 1992. Zároveň byl zorganizován i tábor německý (s českými instruktory - teprve letos přijdou skautky německy mluvící). Tábora francouzského se zúčastnila skupina francouzských Guides (katolická organizace franc. skautek).

Pro práci družin může hodně pomoci odborka "Mezinárodní přátelství", uvedená

v příručce odborných zkoušek. Jistě zde najdete mnoho podnětů.

Naše slavnostní besídka 22. února už také patří k tradici stejně jako dárky od oddílů, které posíláme místo peněz na fond "Thinking Day".

Ve výcvokových skriptech (WAGGGS a Co skautky dělaly po 75 let své existence - vydala a prodává Junácká edice) snadno odhalíte kořeny, z nichž vyrůstá naše dnešní činnost. Zvolení naší zahraniční zpravodajky N.Brázdilové jako náhradnice do evropského výboru dokazuje, že se s námi opět počítá.

Je třeba si jen přát, abychom všech možností, které se nám v mezinárodní spolupráci nabízejí, dovedly využít skutečně pro posílení mezinárodního přátelství.

Vlasta Macková

Lady Olave při návštěvě ČSR se sestrou náčelní Koseovou, Poděbrady 22. 9. 1946
Foto František Bobek

Šedesátiny "Naší chaty"

První mezinárodní středisko Světové asociace skautek v Adelbodenu, pověstná "Naše chata", oslavila 31. 7. 1992 šedesáté výročí svého založení. V roce 1932 ji Američanka Helen Storrovová věnovala tehdejší předsedkyni světového výboru WAGGGS. "Duch" této alpské chaty, jak jej vymodelovala svým působením první ředitelka Ida de Herrenschand - Falk a jak ho udržovaly její nástupkyně, vládne zde stále. Je to opravdu "Naše chata", kde dodnes nepadne křivé slovo anebo hlasitý povel.

Zařízení se nemění, jen obrazy, poštáť a v šeljakých dárkách přibývá. Alba uchovávají fotografie návštěvníků z různých let i jejich seznamy. Jídlna se odsunutím stolu a lavic promění v klubovnu s podlahou vystlanou kožšinami, které vévodí velký krb, symbol pohody a přátelství. Vyjdete-li z jídelny na verandu, objeví se vám před očima hluboké údolí, na jehož dně a protějším svahu se rozkládá Adelboden. Hory, které se tyčí kolem, dovedou člověka přesvědčit o jeho nepatnosti. Jak to vlastně bylo?

Nalézt místo nebylo jednoduché. Třiačtyřicetiletá Falk si dovolila ne-souhlasit s názorem, že by skautkám vyhovovalo místo, kde člověk "najde mír pro duši". Světový náčelník národů Falk podpořil. Šedesátiletá paní Helen Storrovová se vzdala dalšího hledání a přijela se podívat až na místo, kde dnes Naše chata stojí a pinášil nepřeberné množství možností pro sportovní aktivitu návštěvníků.

Tohle všechno byste se dozvěděli ve scéně, kterou se 31. července připomnělo slavné výročí. Stipendistky fondu J.Low - Juliete Low Girls - z 18 zemí zkomponovaly pásmo z písní, hudby, recitace a tance. Hasiem oslavy bylo: Minulost - dar budoucnosti.

Tu minulost představovaly kromě devadesátileté Yvonne Cuenod-Cygogne sestry z USA, Finska, Dánska, Lucemburska, Švýcarska a my dvě z Československa. (Majka Černá a Vlasta Macková - pozn. redakce)

Ale nad tou "minulostí" zazářily zjevy těch mladých J.Low Girls, které skoro všechny čas strávený v "Naší chatě" věnovaly přípravě programu.

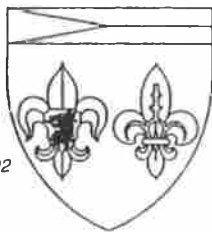
Slavnostní scénu, která by mohla inspirovat i naše oddíly, popíši. Svět udělal krok kupředu. Ještě před dvaceti lety ličila švýcarská skautka v jejích časopise účast na mezinárodním táboře v tehdejší Rhodesii, kde musely skautky černé pleti na noc z tábora. Letos byla jedna delegátka z USA bílá, druhá černá. V závěru nesla světovou vlajku dívka z Ghany, mírové poselství přednášela jiná z Bangladéše. Každá skautka pak ve své rodné řeči řekla: Kéž je mír a začne u mně! Jako symbol míru byly rozdávány japonské papírové skládanky znázorňující ptáka jeřába, jak jej drží v ruce na pomníku v Hirošimě malá Sadako, která zemřela na následky ozáření při dopadu atomové bomby.

Při tancích se potkávaly ruce bílé, černé, žluté i hnědé. Korejky stejně jako delegátky z Filipín, Kypru, Lichtenštejnu, Írska či Norska měly na sobě, při švýcarském národním tanci Švýcarský kroj. Teprve k závěrečnému tanci oblékala každá svůj národní oblek či kroj.

Zkrátka bylo to přesně tak, jak zpíváme v české verzi písně "Naší chaty":

...skautky černé, bílé,
hnědé, žluté, všechny milé,
zde spolu vykročíme na pouť
za lepší svět.

Vlasta Macková

NÁŠ KROJ

Přes společné krojové předpisy se krojovány od oblasti k oblasti do jisté míry lišilo, jelikož jsme většinou užívali košile domácího skautského svazu (např. DPSG to vyžadovala). Základ tvořila košile více méně khaki, šátek žlutý pro světlouky a vlčata, jinak hnědý, pro činovníky s činovníckých slibem šedý, coby pokrývka hlavy spíše dobrovolná hnědý baret pro dívky, černý nebo skautský klobouk pro skauty, čapka pro vlčata (žádná pokrývka hlavy se však moc neujala), coby jednotné kalhoty se prosadily texasky, na léto krátké manžestráky zelené či hnědé. Oznaky jsme používali z části cíbí (americké odborky, družinovky, léta, švýcarský vlčáky slibový odznak), z části vlastní, které jsme postupem času dávali vyrábět.

UBÝVAJÍ DĚTI

Zhruba od roku 1985 začala většina našich oddílů pociťovat stále větší úbytek členů. Starší odrůstali, nováčků bylo stále méně. Nadto většina nových rodičů neměla zdaleka to nadšení pro věc jaké panovalo v prvních letech, takže své děti na naše podniky vozili nepravidelně. Děti - často již narozené "na západě" - měly potíže s vyjadřováním ve své mateřštině, byly již plně zapojené do života mládeže ve svém bydlišti. Problém nastával i ve vedení - počet mladých vedoucích výchovných v organizaci nebyl pochopitelně moc velký a mnozí svou činnost museli omezovat, jak jím přibývalo práce se zakončováním studií, budováním vlastní existence atd. V polovině osmdesátých let přešli ve Švýcarsku na činnost celoblastní, oddíly postupně prakticky přestali existovat. Situace se za tohoto stavu ustálila, začala však "eroze" ze severu. 1987 byla oblast Holandsko nucena zastavit svou činnost pro nedostatek aktivních členů. Zbyla pouze roverská skupina a několik osamělých hlídek. Brzo následoval odd. Německo-sever a odd. Velená Fanderlika bojuje o svoji existenci od konce osmdesátých let. V minulých letech pořádala řada oblastí či oddílů společné tábory a jiné akce, vedoucí z různých oddílů utvářeli dle potřeby kolektivní vedení tábora apod. Pozitivní na tom je, že se obnovily a nově navázaly mnohé osobní kontakty nejen mezi činovníky.

KONEC EXILU - A CO DÁL?

Podzimem 1989 nastala i pro nás nová éra - již nejsme exilovi skauti. Na jaře 1991 jsme naši organizaci přejmenovali na

"Český a slovenský skauting v zahraničí" (zároveň jsme integrovali do našeho znaku trojlístek). Rádi bychom se stali členy svazu ve staré vlasti, světové ústředí však neakceptuje jednoklub působící mimo státní území. Naše oddíly navázaly styky s oddíly v Československu, o což byl daleko větší zájem než jsme mohli pokrýt. Uskutečnila se již výměna členů na táborech, společné výpravy na Intercamp, umožnili jsme zvýhodněnou účast tří československých družin na mezinárodním táboře Vienna 90, dali k dispozici naše příručky, pořádali peněžní sbírku atd.

Naše delegace se zúčastnila českého i slovenského sněmu v roce 1990 i v roce 1992. Na jaře 1991 jsme se již nesjeli na Exiloree, ale na Jitřenku, kterou jsme uspořádali coby symbolický návrat v Libeznicih u Prahy. I nebyvalé žalostná účast na této akci však naznačila, že jítlenka snad vysvětlila českým a slovenským skautům jako celku, že jejich dlouholetí osamělí reprezentanti ve svobodném světě však splnili svou úlohu a ona hvězda se jim jeví spíše ve své večerní podobě. Několikrát padla otázka nač nyní ještě chceme pokračovat, když byl skauting ve vlasti obnoven. Takto se otázka jeví podivná, protože pokud žijeme mimo Československo a pokud bychom měli dost motivovaných členů, není důvodu proč tak prospěšnou činnost přerušovat a skončit s něčím, co nám přirostlo k srdci. Potřeba zachovat a reprezentovat československý skauting navzdor jeho zákazu doma ovšem vedla k tomu, že jsme pracovali i za stížených podmínek a naše motivace "vydržet" teď asi již nebude tak silná.

Pro mnohé krajany je nyní jednodušší a levnější poslat svoje děti na tábor či k babičce do staré vlasti. Pokud jde o zachování jejich znalosti české nebo slovenské kultury, jazyka a vztahu k zemi, ze které pocházejí, je to jistě rozumné. Na druhé straně se u některých rodičů po prvním nadšení objevilo již jisté zklamání ze situace v ČSFR a vyjádřili zájem na pokračování naší činnosti. Většina našich oddílů však mezitím již pozastavila nebo silně utlumila svou činnost. V květnu 1992 se Evropský poradní kruh na svém Velesezení usnesl organizaci zatím zachovat ve formě volného sdružení fungujících oddílů a jednotlivců z řad roverů a činovníků. Evropská rada je nadále pouze tříčlenná; náčelníkem byl zvolen br. Cipa (Tibor Grandtner), stanovy budou přepracovány.

Mnohé již náleží minulosti, proto jsem i o organizační struktuře často psal v minulém čase.

Stále se zájmem sledujeme dění v ČSFR, samozřejmě nejen to skautské.

Právě vývoj ve skautských organizacích za poslední tři roky nás v některých aspektech občas znepokojuje, zvenčí se však těžko zaujímá stanovisko. Pokud tak někteří z nás přesto učinili, stalo se to, protože se cítí zavázání skautských ideálům tak, jak je chápou, a zajistě vždy s nejlepším úmyslem.

Jirka Schlaghamerský

Odpovědi kvízu ze strany 7

1. Ve WAGGGS je 116 národních organizací.
2. World Association of Girl Guides and Girl Scouts
3. The International Council - Mezinárodní rada
4. 1930
5. 1932
6. Trojlístek
7. Každé tři roky v různých částech světa
8. Our Chalet - Švýcarsko
Olive House a Pax Lodge - Velká Británie
Our Cabaña - Mexiko
Sangam - Indie
9. Angličtina, francouzština, španělština
10. Zlatá barva trojlístku znamená slunce svítící na všechny děti světa, tři lístky znamenají 3 části slibu vytvořeného zakladatelem, základ stonku představuje plamen lásky k lidstvu, střelka ukazující vzhůru ve středu trojlístku představuje jehlu kompasu ukazující cestu, dvě hvězdičky

znamenají slib a zákon. Nosí jej všechny členky WAGGGS.

11. Každá dívka nebo žena, členka světového sdružení může pobývat ve světových střediscích (nejnižší věk k pobytu v Our Chalet je 14 let)
12. Jsou to společné narozeniny zakladatele Roberta Baden Powella a jeho ženy Olave.
13. Používá se k šíření dívčího skautingu, kde je to nejvíce zapotřebí - v rozvojových oblastech nebo osamělých komunitách, na pomoc vzdělávání vůdkyň, vydávání nebo překládání příruček, na podporu mezinárodních výměn, na podporu skautských projektů, zabývajících se problémy podvýživy, ngramotnosti, handicapovaných dětí a těch, které potřebují domov a péči.
14. 1975
15. Trojlístek uprostřed představuje WAGGGS, šipky ukazující k trojlístku představují činnost a dávají činnosti směr. Mohou také představovat cesty a způsoby, jimiž všechny

členky mohou pomáhat WAGGGS. Kulatý tvar znamená světové hnutí.

Z anglických materiálů přeložila H.B

Světová náčelní v r. 1975 (1889 - 1977)

SKAUTKY V USA

Jsou největší členskou organizací WAGGGS. Začátek jejich činnosti spadá do roku 1912 a je spojen se jménem Juliette Low. Skautek v USA se vždy jmenovaly Girl Scouts (na rozdíl od skautek anglických - Girl Guides), protože slovo "guide" (průvodce, vůdce) bylo v USA spojeno s představou indiánského průvodce. Tato skutečnost je patrna i v oficiálním názvu světové asociace skautek "World Association of Girl Guides and Girl Scouts" - WAGGGS.

Skautek USA jsou zakládajícím členem WAGGGS. Dnešní stav je 3 131 654 členek (z 8 mil. skautek na celém světě). Tvoří 3,39 % ženské populace v USA. V organizaci, která je naprosto nezávislá na organizaci chlapčecí, je program rozdělen do těchto věkových kategorií:

Starší skautek 14 - 17, Kadetky 11 - 14, Mladší skautek 8 - 11, Šotci (Brownies) 6 - 8, Sedmikráska (Daisy G.S.) 5 - 6 (Daisy znamená sedmikráska a je to křestní jméno zakladatelky J. Low)

Skautek udělaly v programu mnoho změn, aby udržely krok s vývojem společnosti i životního stylu. Program spojuje základní principy skautského hnutí s rostoucí úlohou žen a dívek. Je koncipován tak, aby pomohl dříve uplatnit její schopnosti a upozornil na hodnoty, které dávají smysl a směr životu, a tak zvyšováním jejich dovedností přispíval k lepšímu životu jejího okolí.

Zvláštní část programu je věnována přípravě dívek na jejich budoucí povolání. Upozorňuje na nesteréotypní obory a vede skautek k tvořivé činnosti, která rozvíjí jejich vlohy.

Zlaté a stříbrné odznaky, nejvyšší vyznamenání, povzbuzují dívky k pěstování sebekázně, schopnosti vést i zapojovat se do veřejné činnosti.

Girl Scouts of the USA neustále hledají způsoby, jak zaujmout všechny dívky, které se chtějí stát členkami. Obyvatelstvo je složeno z takového počtu národností, že každý oddíl vlastně představuje malý svět. Dívky se zvláštními potřebami (handicapované) jsou v organizaci od začátku její existence.

Daisy Girl Scouting začal pracovat v roce 1984. Má umožnit předškolním dětem z různých společenských vrstev a národů zvukat si pracovní společně. Velkou úlohu hraje v životě dětí zaměstnaných matek nebo dětí z rozvedených manželství.

Hlavním bodem projektu "Pracujeme v komunitě" je úkol na zvaný "Právo číst". Tři milióny skautek všech věkových kategorií spolupracují se školami a dalšími institucemi v národním programu proti negramotnosti.

Skautek spolupracují s mezinárodní zdravotnickou službou (INSA). Mimo jiné finančně pomohly budovat školy v Burkina Faso (Horní Volta) a postaraly se o jejich vybavení; obstaraly lékárničky pro střediska péče o děti na Haiti a vyráběly maňásky a kulisy pro zdravotnický pracující s Indiány.

Dalším důležitým bodem programu je vztah k přírodě a péče o životní prostředí. V r. 1990 se skautek účastnily akcí pořádaných oficiální organizací "Služba lesu". V této oblasti se učily chránit životní prostředí a podílely se na "Dni úklidu". V roce 1991 vypracovaly samostatný projekt, podle něhož organizovaly místní akce pro životní prostředí. Zvláštní pozornost si zasluhují odborné zkoušky, které se touto tematikou zabývají.

Akce financované fondem Juliette Low jsou určeny pro mezinárodní výchovu k míru. Fond podporuje výměnné zájezdy, sponzoruje semináře a uděluje stipendia pro pobyt ve světových střediscích skautek. Přispívá na fond 22. února a na fond podpor jednotlivých národních organizací podle návrhu WAGGGS. Organizace vydává časopis "Girl Scout Leader", připravuje také audiovizuální pomůcky pro výcvik vedoucích i propagační filmy pro veřejnost.

Skautek USA pracují v jiných podmínkách než my. Když se loni vrátili naše delegátky (P. Písková a H. Chobotová) z USA, ozvalo se v jejich zprávách jakési zklamání, že v U.S.A. jsou dívky vzdáleny přírodě a romantice našeho skautingu. Stejný pocit jsem měla už v roce 1937, když jsem ve skautské rezervaci poprvé viděla stroj na mytí nádobí. Technické vybavenosti nenahradí kouzlo táborů postavených vlastními silami.

Ale tímto problémem se zabývala už v Příručce dívčího skautingu Vlasta Štěpánová (prov. Koseová), když napsala:

"Vařit v kotli neb na složitém, patentním sporáku, spát pod stromy neb v zámku, nejsou podstatné rozdíly. Skauta pozná podle činu, podle toho, jak plní dané slovo, jak se dívá zpřímá do očí. Hledáme-li dle těchto znaků své skautské bratry a sestry v Americe, najednou s radostí vidíme, že skaut tam není tajnou výjimkou - ale že každý Američan - je vlastně skaut. A doma pak se nám stýská po přesnosti a poctivosti amerických bratrů a sester."

Vlasta Macková

Informace z nejnovějšího vydání sborníku WAGGGS

"Trefoil round the World", 1992

Zahraniční nositelky "Zlaté lilie v trojlístku"

INGER CHRISTENSEN, Dánsko

"Přišla, viděla, zvítězila".

Jako místopředsdkyně světového výboru WAGGGS se přijela na konci dubna 1990 seznámit s naším hnutím. Co viděla, napsala do článku pro mezinárodní časopis. Obdivovala činnosti, které po třetí obklopy křoj a dávaly všechny své síly výchově nových vůdkyň i péči o oddíly, jak "přežívající" v jiných organizacích, tak nově vznikající. Zvítězila - získala si všechny, s nimiž přišla do styku. Právě skautka.

Letos bude předsedať světové konferenci WAGGGS v Dánsku.

Dr. MARIANNE W. van MAARSCHALKERWEERD, Holandsko

Počátkem roku 1990 přijela jako zahraniční zpravodajka holandských skautek spolu se zahraničním zpravodajem chlapčecím navázat s námi kontakt. Přivezla informační materiál o WAGGGS i pozvání pro děti do tábora v Holandsku, které se slalo našim "patronem". Zúčastnila se i sněmu v Žilině a instruktorské školy DK v květnu 1991, již jako zástupkyně světového výboru WAGGGS.

MUDr. MAUDY MANGEN-KLEIN, Lucembursko

Dnes čestná náčelní skautek organizace "Association des Girl Guides Luxembourggoises", která byla vázána přátelstvím k naší organizaci od roku 1946.

V roce 1990 nabídla jménem domácí organizace pomoc našim skautkám. Association des Girl Guides Luxembourggoises zaplatila v roce 1991 naši

kvůli do WAGGGS. Na výstavě o mládeži uspořádala ze zasláného materiálu expozici o naší organizaci. Lucemburské skautek se těší na výměnu členek do letních táborů.

SIROMI RODRIGO, zástupkyně ředitelky světové kanceláře WAGGGS, odbor výchovy

Od počátku naší obnovené práce byla naší oporou. Výchovné zpravodajky, které měly možnost s ní mluvit v květnu 1991, kdy přijela převzít řád s Inger Christensenovou, nezapomenou na její výraznou tvář i křoj skautek ze Sri Lanky - sáří. Škoda, že letos v říjnu práci ve světové kanceláři končí.

Další schůze komise pro udělení řádu "Lilie v trojlístku" projedná návrh na dekorování JUDY ELLIS, bývalé zahraniční zpravodajky UK, která v roce 1991 vedla skupinu lektorek angličtiny pro naše skautek. Akce byla součástí mezinárodního programu anglických skautek na podporu začínajících organizací.

K udělení tohoto řádu byla dále navržena GILL ANDRYEW z Anglie, nyní "spojka" anglických skautek s nově vznikajícími organizacemi ve východní Evropě.

Poprvé se objevila v Praze v červenci 1990 se skupinou Rangers. Ze snahy pomoci nám vyhlásila akci "Papír pro české skautek". Akce měla ohromný ohlas. Dostaly jsme skutečně 1 1/2 tuny papíru na příručky a v roce 1992 Minolta. Nadace založená z darů anglických skautek umožnila i vyslání instruktorky na naši ILŠ v květnu 1991. Naše delegátky na všechny akce v Anglii tuto zpravodajku dobře znají. Naplnila myšlenku mezinárodního sesterství konkrétní činy, a proto ji patří náš dík. VI.

Cigogne

Skauting již psal o několika vzácných přítelech našich skautek, ať to byla Inger Christensen, Siromi Rodrígo, Maudy Mangen, Judy Ellis nebo Gill Andreyewová. Dnes bychom vás rádi seznámili se skautskou pracovnicí tohoto podivného jména, známou po celé Evropě i po světě, která byla ve svých dvaadvaceti letech středem zájmu na oslavách šedesátého výročí "Naší chaty".

Yvonne Cuévod má skautské jméno Cigogne (sigoň), což znamená čáp. Vzniklo skutečně podle jejího vzhledu. I dnes je to vysoká hubená žena. S oblibou nosí dlouhé kalhoty, které ještě více zdůrazňují její výšku.

Proč je Cigogne tak známá? V roce 1932, kdy se otvírala "Naše chata", byla vedoucí výcviku švýcarských vůdkyň. Samozřejmě všechno, co se týkalo stavby "Naší chaty", bylo středem zájmu. Když už byla stavba dokončena a "Chata" se začala zařizovat uvnitř, rozhodla se Cigogne jet se podívat, jestli by Falk nepotřebovala pomoci. Byla přijata s nadšením. Ve sborníku vydaném k 60. výročí, vzpomíná Cigogne, co všechno zde dělala. Vybavování darů bylo sice zajímavé, ale vyžadovalo také spoustu dřiny. Dřevitá vlna v sálích a tálířích držela tak, že se dala odstranit jen kartáčem. Cigogne to byla, kdo našel uplatnění pro dar novozélandských skautek - ovčí kožesiny. Vždyť to bude ideální na sezení na zemi uvnitř i při ohních. Její dlouhé ruce dosáhly snadno do prostoru, kam se jiný nedostal. Když bylo po slávě, na kterou vyšlo po týdnech deště slunce, byla Falk tak vyčerpaná, že se rozhodly ty, které jí přijely na pomoc, pobýt ještě nějakou dobu.

U Cigogne znamenala tato "doba" plných 21 let. Stala se pravou Falk, tajemnicí, později zástupkyní. Nepředstavuje si, že

seděla v kanceláři a vyřizovala dopisy. Byla instruktorkou lyžování, vedoucí horských výprav, dohlížela na kuchyň. Jako instruktorka lyžování měla plné ruce práce i s udržbou lyží a vázání. Samotná doprava zavazadel na saních a v létě na vozičku taženém oslem byla náročná.

K přípravě výprav patřila i příprava chleba na cestu. Báječná Cigogne, i mně letos v létě v 5.45 připravila na cestu chleba! K tomu všemu přičítáte ještě práci s účtováním a inkasováním poplatků i vyřizování dopisů a máte představu o náplni práce vysokoškolsky vzdělané sociální pracovnice.

Když nás - J. Low Girls 1937 - učila mezinárodní hymnu skautek a připravovala program na mezinárodní večer Queen Mary, netušila jsem, že každé ráno v 6.30 zatápí v kotli ústředního topení!

Teprve po skončení války dostala "Naše chata" i zaměstnance na technické práce. (Pouze kuchařka zde byla od r. 1933. Dnes vládne kuchyni již 3. generace ze stejné rodiny.) Cigogne zůstala zástupkyní ředitelky ještě po odchodu Falk, až do r. 1953.

Zcestovala celý svět. O svých cestách psala vždy obšírné zprávy do svých novoročních pozdravů. Dva roky řídila výcvikové středisko novozélandských skautek "Arinaha".

Po celá dlouhá léta udržovala písemný styk se skautkami, s nimiž se sešla.

V r. 1973 cestou z Vídně přijela do Prahy, aby se podívala, jak si "vedeme". Pobyla u nás 14 dní. Sešla se s mnoha našimi činovnicemi, počínaje Vlastou Koseovou a F. Javůrkovou, v Čechách i na Moravě. Předválečné J. L. Girls již nenašla. Vlasta Štefanová z Brna byla již mrtvá a Hana Krbcová, zahraniční zpravodajka od r. 1938, se vdala před válkou do Rumunska. Zbývala tedy Jarka Pešková, Majka Černá a Mirka Jungmannová (účastnice konference pro vůdkyně handicapovaných skautek), které pobyt

v "Naší chatě" obohatil jako všechny, které tam prožili pár šťastných dnů svého života.

Zprávu o své návštěvě u nás uveřejnila Cigogne v mezinárodním bulletinu "Kruhu Stříbrného jubilea skautek USA".

Návštěva Cigogne pro nás znamenala důkaz, že na nás ve WAGGS sestry vzpomínají a doufají, že obnovíme svoje členství.

Stalo se to až v r. 1990 na světové konferenci. Vedle poděkování všem, které nám pomohly při obnově naší organizace, muselo zaznít i jméno Cigogne, která celý svůj život věnovala uskutečňování ideálů, na nichž stojí světová organizace skautek.

Kež jsou tato slova malou splátkou za všechnu její "lásku a odvahu", jak jsme zpívaly ve staré mezinárodní hymně skautek.

Vlasta Macková

Cigogne (vlevo) a Betty Clay-BP na Naší chatě v roce 1990.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

V Betleheme na místě bývalého pastierského přístřešku stojí velká bazilika zasvěcená Narodení Pána. Konají se v ní slavnosti a bohoslužby různých církví připomínající tuto významnou dějinnou událost. V bazilice, ako aj vo všetkých chrámoch sveta, hore "večné svetlo", pripomínajúce prítomnosť Ježiša Krista v eucharistii.

Jedno z vybraných dětí právě v bazilice Narodenia Pána v Betleheme odpálí pred Vianocami svetlo (oheň, ktoré sa lietadlom preváža do Rakúska. Vo Viedni potom Betlehenské svetlo preberajú skauti a skautky miestnych oddielov a spoločne so strojvodcami vlakov ho rozvážajú nielen po celom Rakúsku, ale i do okolitých krajín. Tam ho potom poroznášajú do kostolov, nemocníc, detských domovov, domovov dôchodcov, osamelých osobám, do klubovní, domácností a dajú ho odpáliť všetkým, ktorí

majú o tento symbol lásky a pokoja vianočných sviatkov záujem. Den pred Štedrým dňom 23. prosince v 9.00 hod dopoledne činovníci a členové Slovenského skautingu v Novom Meste nad Váhom za prítomnosti primátora mesta Uherský Brod p. Veselého a primátora Nového Mesta nad Váhom p. ing. Vartu, jejích zástupcov a starostu obcí Květná a Strání, jako i většího počtu místního obyvatelstva, odevzdali jako důkaz bratrství podjavorinského lidu na pomezí Moravy a Slovenska lucemu se zapáleným světlem skautkám a skautům Českého Junáka z Uherského Brodu. Zároveň přednesli primátoři a činovníci skautingu obou měst krátké poselství, v kterém se zdůrazňovalo přesvědčení, že ani po rozdělení států nás hranice nerozdělí. Při tomto setkání jsme si vyměnili přiležitostné kartičky a novoročenky. Mimo to dostal každý účastník setkání od nás i vianoční číslo časopisu Novomestský skaut. Po rozloučení na hranici, rozvezli skauti z Uh. Brodu Betlémské světlo do přilehlých měst a obcí na moravské straně a naši skauti do 29 obcí, 16 kostelů, domovů důchodců, dětských domovů a nemocnic na slovenské straně. V některých místech zpestřili tuto akci i zpíváním vianočních koled. Pepča

SKAUTSKÁ PRODEJNA KONEČNĚ V PLZNI!

- Prodej skautských, turistických a tábornických potřeb
- Prodej drobných sportovních doplňků
- Komisní prodej výše uvedeného zboží

LIMAN SPORT - Slovanská tř. 31, 301 00 Plzeň
tel. záznam. 019(27 78 31

Sdružené DIP nabízí kvalitní spací pytle typ SCOUT (990,-), TRAMP (860,-) a indiánská týpí. Nabídkové listy na adrese:
DIP, Rybníky 1376, 755 01 Vsetín

SKAUTING 6